

**ΤΕΙ ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

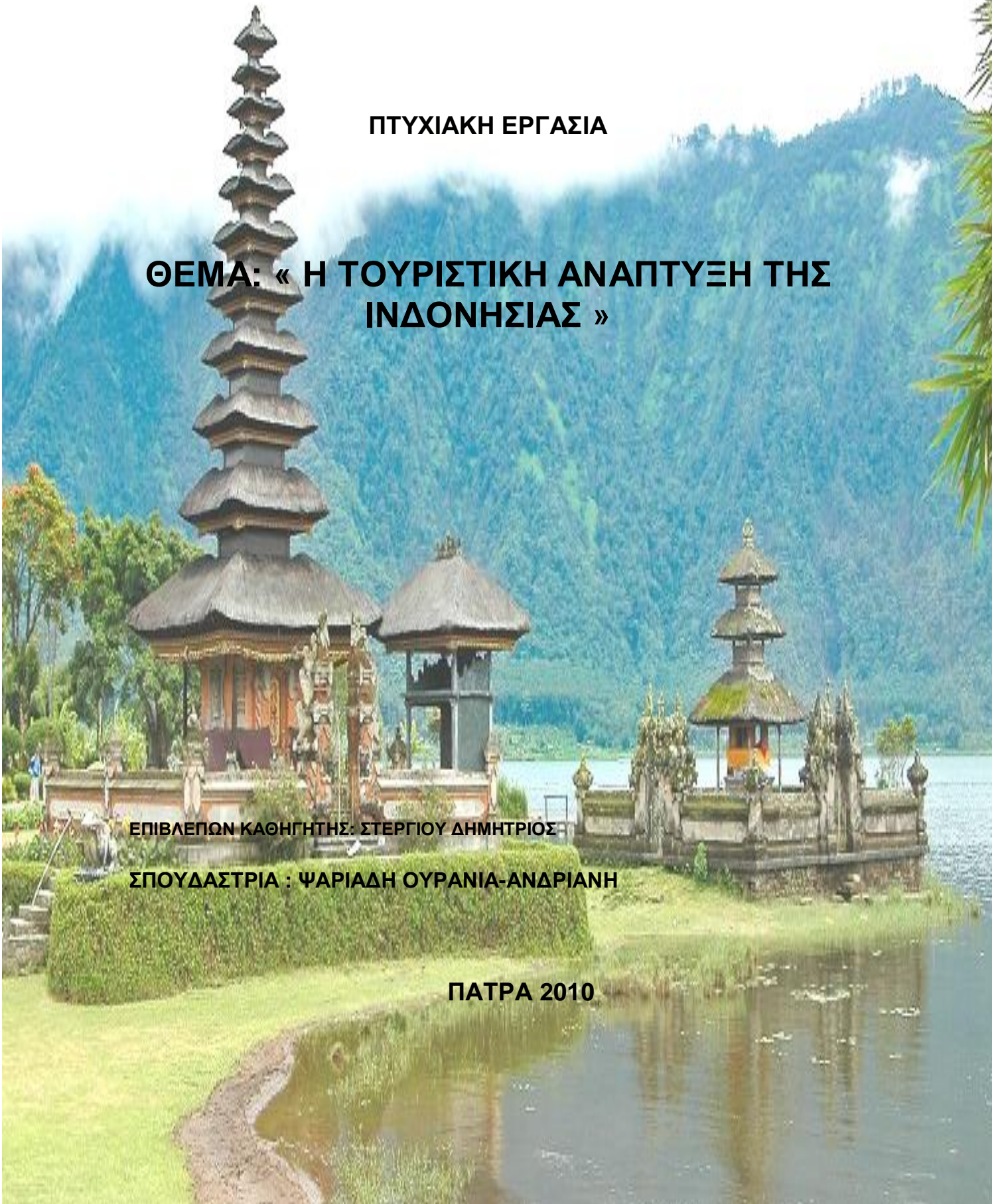
ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΘΕΜΑ: « Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ
ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ »**

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ : ΨΑΡΙΑΔΗ ΟΥΡΑΝΙΑ-ΑΝΔΡΙΑΝΗ

ΠΑΤΡΑ 2010

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	6
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ.....	7
ΚΕΦ.1 ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ – ΠΡΟΦΙΛ ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ.....	9
1.1. ΓΕΝΙΚΑ	10
1.2. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ – ΚΛΙΜΑ.....	11
1.2.1. ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ	11
1.2.2. ΚΛΙΜΑ.....	12
1.3. ΙΣΤΟΡΙΑ.....	13
1.4. ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ	15
1.5. ΘΡΗΣΚΕΙΑ	15
1.6. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.....	16
1.7. ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.....	16
1.8. ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.....	17
1.8.1. ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ	17
1.8.2. ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ.....	18
1.8.3. ΤΡΙΤΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ.....	19
1.9. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ.....	20
ΚΕΦ.2 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ	21
2.1. ΓΕΝΙΚΑ	22
2.2. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ..	22
2.2.1. ΒΟΡΝΕΟ Ή ΚΑΛΙΜΑΝΤΑΝ	22
2.2.1.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΛΙΜΑΝΤΑΝ.....	24
2.2.2 ΣΟΥΜΑΤΡΑ	27
2.2.2.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΣΟΥΜΑΤΡΑΣ.....	28
2.2.3. ΜΠΑΛΙ.....	29
2.2.3.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΑΛΙ.....	31
2.2.4. ΙΑΒΑ.....	32
2.2.4.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΙΑΒΑ	34
2.2.5. ΚΕΛΕΒΗ Ή ΣΟΥΛΑΒΕΖΙ	37
2.2.5.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΛΕΒΗΣ.....	38

2.2.6. ΔΥΤΙΚΗ ΝΕΑ ΓΟΥΪΝΕΑ Ή ΙΡΙΑΝ ΤΖΑΓΙΑ.....	39
2.2.6.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΝΕΑΣ ΓΟΥΪΝΕΑΣ	41
2.2.7. ΜΟΥΛΟΥΚΕΣ ΝΗΣΟΙ.....	43
2.2.8. ΜΠΙΝΤΑΝ.....	43
2.2.8.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΑΝ.....	43
2.3. ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ	44
ΚΕΦ.3 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΖΗΤΗΣΗ..	46
3.1. ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ.....	47
3.1.1. ΓΕΝΙΚΑ	47
3.1.2. ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ	47
3.1.3. ΓΕΝΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ.....	48
3.1.4. ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ	48
3.1.5. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΣΗΣ.....	48
3.1.6. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ	49
3.1.7. ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ.....	49
3.1.8. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ.....	50
3.2. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.....	50
3.3. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ	50
3.4. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ.....	51
3.5. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ	52
3.6. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ	52
3.7. ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ	53
3.7.1. ΑΦΙΞΕΙΣ	53
3.7.2. ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΙΣ	54
3.8. ΕΠΟΧΙΚΟΤΗΤΑ	56
3.9. ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ.....	57
3.10. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ	58
3.11. ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΑ	59
3.12. ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ.....	60
ΚΕΦ.4 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	62
4.1. ΓΕΝΙΚΑ	63
4.2. ΑΝΑΛΥΣΗ S.W.O.T.....	63
4.2.1. ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ.....	64
4.2.1.1. ΦΥΣΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ.....	64
4.2.1.2. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ	65
4.2.2. ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ.....	65

4.2.2.1. ΠΡΟΣΠΕΛΑΣΙΜΟΤΗΤΑ.....	66
4.2.2.2. ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.....	66
4.2.3. ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ	66
4.2.3.1. ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ.....	67
4.2.3.2. ΘΕΣΕΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ	67
4.2.4. ΑΠΕΙΛΕΣ.....	68
4.2.4.1. ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΕΙΑ	68
4.2.4.2. ΑΣΦΑΛΕΙΑ.....	69
4.3. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.....	69
4.3.1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ	70
4.3.2. ΕΠΙΠΕΔΟ ΖΩΗΣ	70
4.3.3. ΕΓΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.....	70
4.3.4. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ «ΘΥΛΑΚΩΝ».....	71
4.4. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΗ	71
4.4.1. Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ	72
4.4.2. ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ.....	73
4.4.3. ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	74
4.4.4. ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ	75
4.4.5. ΑΕΡΟΠΛΟΙΑ.....	76
4.4.6. ΝΕΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ	76
4.5. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	77
4.5.1. ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ	77
4.5.2. ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ.....	78
4.5.3. ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ	79
4.5.4. ΤΙΜΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΑΚΕΤΩΝ	79
4.6. ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.....	79
4.6.1. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.....	79
ΚΕΦ.5 ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ “TSUNAMI” ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ..	81
5.1. ΤΣΟΥΝΑΜΙ.....	82
5.2. ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ ΚΡΟΥΣΜΑ “TSUNAMI” ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ.....	83
5.3. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ	84
5.4. ΣΧΕΔΙΟ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ	85
5.5. ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ.....	87
5.6. ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ	88

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.....	89
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	91
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	93

Εισαγωγή

Η Ινδονησία με πρωτεύουσα την Τζακάρτα είναι ένα νησιωτικό κράτος, το οποίο καταλαμβάνει οικονομικά και στρατηγικά σημαντική θέση ανάμεσα στη Νοτιοανατολική Ασία και στην Αυστραλία. Οι λαοί της ανήκουν σε πολλές εθνικές – γλωσσικές ομάδες με πλούσια ιστορία και αξιόλογους πολιτισμούς, με κύριο συνδετικό στοιχείο τη μουσουλμανική θρησκεία. Η χώρα απέκτησε ενιαία υπόσταση μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και παρά τους ισχυρούς πολιτικούς ηγέτες δεν βίωσε σχεδόν ποτέ συνθήκες ουσιαστικής δημοκρατίας.

Σήμερα αν και διαθέτει μεγάλες πλουτοπαραγωγικές δυνατότητες, παραμένει μια αρκετά φτωχή χώρα με πολλά και σύνθετα προβλήματα, ιδίως σε ότι αφορά το υποβαθμισμένο επίπεδο ζωής των εργατικών τάξεων και εκρηκτικές κοινωνικές και πολιτικές αντιθέσεις που κανείς δεν ξέρει σε ποιες κατευθύνσεις θα οδηγήσουν. Από άποψη διεθνούς πολιτικής, η Ινδονησία είναι προσανατολισμένη στον Δυτικό κόσμο, ενώ τα τελευταία χρόνια σημειώνει μια ανοδική πορεία στον τομέα του τουρισμού.

Η Ινδονησία είναι ένα νησιωτικό κράτος πλούσιο σε φυσικούς και πολιτιστικούς πόρους προσελκύοντας έτσι ταξιδιώτες οι οποίοι επιθυμούν να γνωρίσουν τον πολυσύνθετο πολιτισμό της. Εντούτοις η δημοκρατία αγωνίζεται να διατηρήσει την οικονομική και πολιτική σταθερότητα της χώρας, ενώ παράλληλα γίνονται διαρκώς προσπάθειες για την προώθηση της τουριστικής βιομηχανίας και την προβολή των τουριστικών προορισμών της.

Αν και οι περιοχές που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο αριθμό τουριστών είναι περιορισμένες και συγκεκριμένες, η Ινδονησία ενδείκνυται για εναλλακτικές μορφές τουρισμού καθώς διαθέτει ένα ιδιαίτερα πλούσιο οικοσύστημα. Πρόκειται για ένα τομέα ο οποίος αναμένεται να αναπτυχθεί και να συμβάλει στην ανοδική πορεία της χώρας.

Οι οικονομικές δυσκολίες αποτελούν ένα βασικό παράγοντα παρεμπόδισης της τουριστικής ανάπτυξης, καθώς η κυβέρνηση αγωνίζεται να αντιμετωπίσει τα πολυάριθμα δάνεια από τη Διεθνή Κοινότητα. Απαιτείται μεγάλη προσπάθεια για την προσέλκυση διεθνών χρηματοδοτήσεων οι οποίες θα βοηθήσουν τον οικονομικό και τουριστικό τομέα.

Επιπλέον η χώρα επιβάλλεται να ασχοληθεί ιδιαίτερα με τα σοβαρά ζητήματα ασφάλειας και προστασίας των τουριστών. Συνεχίζει ακόμα και σήμερα να αντιμετωπίζει πολυάριθμα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά προβλήματα τα οποία επιβραδύνουν την τουριστική ανάπτυξη.

Μεθοδολογία

Στο πρώτο κεφάλαιο αναφέρονται γενικές πληροφορίες για το νησιωτικό κράτος της Ινδονησίας, σχετικά με τη γεωμορφολογία και το κλίμα της χώρας. Αναφέρονται στοιχεία σχετικά με την ιστορία και την πολιτική πορεία της χώρας μέχρι σήμερα, ενώ καταγράφονται τα κοινωνικά και πολιτιστικά χαρακτηριστικά της. Επίσης αναφέρονται στοιχεία της οικονομίας σχετικά με τον πρωτογενή, δευτερογενή και τριτογενή τομέα.

Στο δεύτερο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στον τομέα της τουριστικής προσφοράς σχετικά με τους τουριστικούς προορισμούς και τις εκδηλώσεις. Γίνεται αναφορά σε σημαντικές πόλεις και αξιοθέατα τα οποία αποτελούν πόλο έλξης για τους επισκέπτες. Συγκεκριμένα δίνονται πληροφορίες για το Βόρνεο, τη Σουμάτρα, το Μπαλί, την Ιάβα, τη Σουλαουέζη, τη Δυτική Νέα Γουϊνέα, το Μεντάν και τις Μολούκες Νήσους.

Στο τρίτο κεφάλαιο αναφέρεται η τουριστική ζήτηση. Δίνεται έμφαση στις εναλλακτικές μορφές τουρισμού, καθώς η Ινδονησία αποτελεί ιδανικό προορισμό για την ανάπτυξή τους. Περιλαμβάνονται επίσης στατιστικά στοιχεία της οικονομίας σε συνάρτηση με τον τουρισμό.

Στο τέταρτο κεφάλαιο αναλύεται η τουριστική ανάπτυξη της Ινδονησίας. Γίνεται ανασκόπηση διεθνούς και ελληνικής βιβλιογραφίας με βάση τη μελέτη της νησιωτικής χώρας. Χρησιμοποιείται η μέθοδος SWOT και επισημαίνονται τα προβλήματα τόσο της χώρας όσο και της τουριστικής ανάπτυξης. Γίνεται αναφορά σχετικά με την τουριστική πολιτική και προώθηση και ακολουθούν προτάσεις.

Στο πέμπτο κεφάλαιο γίνεται ένα Case Study για το φαινόμενο Tsunami που έπληξε την Ινδονησία. Αναλύεται ο όρος και τονίζονται οι καταστροφές που προκάλεσαν τα παλιρροϊκά κύματα στις παράκτιες περιοχές της χώρας. Δίνονται στοιχεία σχετικά με τις συνέπειες που προκάλεσε στον τουρισμό, καθώς και για το σύστημα προειδοποίησης των Tsunami.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1
ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ
- ΠΡΟΦΙΛ
ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ

1.1 ΓΕΝΙΚΑ

Η Ινδονησία είναι το μεγαλύτερο νησιωτικό κράτος του κόσμου, βρίσκεται στη νοτιοανατολική Ασία και αποτελείται από 13.677 νησιά και νησίδες, εκ των οποίων τα 6.000 κατοικούνται με συνολική έκταση χερσαίου εδάφους 1.919.443 τετρ. χλμ. Τα σημαντικότερα είναι η Ιάβα με έκταση 132.187 τετρ. χλμ. δηλ. ίση με της Ελλάδας, η Σουμάτρα με έκταση 473.606 τετρ. χλμ., το Βόρνεο, το τρίτο μετά τη Γροιλανδία και τη Νέα Γουϊνέα μεγαλύτερο σε έκταση νησί του κόσμου, 725.450 τετρ. χλμ., από τα οποία τα 539.460 τετρ. χλμ. ανήκουν στο τμήμα της Ινδονησίας. Επίσης σημαντικό νησί είναι η Κελέβη, 178.700 τετρ. χλμ. η οποία περιβάλλεται από πολυάριθμα μικρότερα νησιά, η δυτική Νέα Γουϊνέα, 421.981 τετρ. χλμ. και οι Μολούκες νήσοι, ένα σύμπλεγμα νησιών με συνολική επιφάνεια περίπου 60.000 τετρ. χλμ.

Η Ινδονησία βρέχεται βορειοδυτικά, δυτικά και νοτιοδυτικά από τον Ινδικό Ωκεανό, νότια από τη θάλασσα Τιμόρ και Αραφούρα και βόρεια από τον Ειρηνικό Ωκεανό.

Η χώρα έχει πληθυσμό 216.000.000 κατοίκους, τρίτη δηλαδή κατά τάξη μεγέθους σε όλη την Ασία (μετά από την Κίνα και την Ινδία) και τέταρτη σε όλο τον κόσμο (μετά από τη Λαϊκή Κίνα, την Ινδία και τις ΗΠΑ). Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι το 90% των κατοίκων είναι συγκεντρωμένο σε 4 μόνο νησιά ενώ το 60% του πληθυσμού ζει στην Ιάβα.

1.2 ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ – ΚΛΙΜΑ

1.2.1 ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

Γεωλογικά η Ινδονησία ανήκει στην ευρασιατική λιθοσφαιρική πλάκα και βρίσκεται στα όριά της με την Ινδική πλάκα που τείνει να κινηθεί βόρεια. Αυτή η θέση σημαίνει έντονη γεωλογική δραστηριότητα, κυρίως στα σημεία επαφής των λιθοσφαιρικών πλακών, η οποία εκδηλώνεται με την παρουσία πολυάριθμων ηφαιστείων, χερσαίων και υποθαλάσσιων κυρίως στην περιοχή της Σουμάτρας και της Ιάβας (121 ηφαιστεια), που βρίσκονται πάνω στα τοξοειδή σύνορα των δύο πλακών. Ενδεικτική είναι η ιστορική έκρηξη του ηφαιστείου Κρακατόα, το 1883, το οποίο βρίσκεται ανάμεσα στην Ιάβα και τη Σουμάτρα. Η έκρηξή του ήταν τόσο σφοδρή ώστε εξαφανίστηκε ξηρά 10 τετρ. χλμ. και σχηματίστηκε λεκάνη 75 τετρ. χλμ., η οποία έγινε θάλασσα βάθους 300μ. Την έκρηξη ακολούθησε ισχυρό σεισμικό θαλάσσιο κύμα ύψους 35μ. που σάρωσε τις ακτές της Ιάβας και άλλων νησιών σκοτώνοντας 36.417 ανθρώπους. Παράλληλα όμως η παρουσία των ηφαιστείων έχει και την θετική της πλευρά, καθώς οι ηφαιστειακές αποθέσεις δημιουργούν ένα γόνιμο έδαφος, στο οποίο η Ιάβα οφείλει το μεγαλύτερο μέγεθος πληθυσμού της. Ένα ακόμη γεωλογικό φαινόμενο στην Ινδονησία είναι η ύπαρξη βαθύτατων τάφρων που περιβάλλουν το νησιωτικό συγκρότημα. Αναφορικά η τάφος της Ιάβας διαθέτει βάθος 7.542μ. και της θάλασσας Μπάντα 6.505μ. Οι θάλασσες που χωρίζουν τα νησιά της Ινδονησίας είναι σχετικά κλειστές, μεγάλης έκτασης και επικίνδυνες για τους ναυτικούς, λόγω των διάσπαρτων υφάλων και των εποχιακών τυφώνων. Παράλληλα η Ινδονησία διαθέτει αρκετά ποτάμια κυρίως στην Ιάβα όπου υπάρχουν 50 αξιόλογοι ποταμοί αλλά και μεγάλο ορεινό όγκο αποδεικνύοντας την ποικιλία της μορφολογίας των νησιών της Ινδονησίας.

1.2.2 ΚΛΙΜΑ

Η Ινδονησία χαρακτηρίζεται ως ισημερινή περιοχή και η γεωγραφική θέση σε συνδυασμό με την παρουσία εκτεταμένων θαλάσσιων μαζών εγγυάται γνήσιο τροπικό κλίμα με πολλές βροχές και ελάχιστες εποχιακές διαφορές θερμοκρασίας. Ενδεικτικά οι μέσες θερμοκρασίες Ιανουαρίου και Ιουλίου κυμαίνονται στους 26ο C περίπου (κατώτερη θερμ. 21ο, ανώτερη 33ο). Το κλίμα όμως επηρεάζεται πολύ και από τους μουσσώνες, οι οποίοι χωρίζουν το έτος σε μία γενικά <<ξηρή>> εποχή κατά το καλοκαίρι και σε μια ιδιαίτερα υγρή από τον Οκτώβριο ως τον Απρίλιο. Στις κλιματολογικές αυτές συνθήκες οφείλονται τα τροπικά δάση της Ινδονησίας και ο πλούτος της βλάστησης, ο οποίος είναι συγκρίσιμος μόνο με εκείνον της Νότιας Αμερικής. Κυρίως η Ιάβα διαθέτει πάνω από 5.000 είδη φυτών ενώ στα δάση της Ινδονησίας τα δέντρα φτάνουν έως 50μ. ύψος κάτω από τα οποία αναπτύσσεται βλάστηση μικρότερου ύψους. Εκτός όμως από την ανεπτυγμένη χλωρίδα, έντονη είναι και η παρουσία της πανίδας. Στη Σουμάτρα και στο Βόρνεο ζει ο ασιατικός ελέφαντας και ρινόκερος ενώ επίσης στη Σουμάτρα απαντάται η τίγρης και ένα είδος τάπιρου. Στις μεγάλες ελώδεις εκτάσεις ζουν βοοειδή και στις σαβάνες αγριόχοιροι ενώ στα περίεργα ζώα της Ινδονησίας συγκαταλέγεται ο ιπτάμενος σκίουρος πεταουριστής, ο ουρακοτάγκος και ο γίββωνας. Ακόμα στην Ινδονησία ζει το μακρύτερο φίδι του κόσμου (ως 10μ.), ο δικτυωτός πύθωνας ενώ ενδιαφέρον προκαλεί το φίδι μπόινγκα, το οποίο τρέφεται με άλλα φίδια. Φόβο όμως προξενεί ο θαλάσσιος κροκόδειλος, ο οποίος ξεπερνά τα 7μ. και μπορεί να διασχίσει εύκολα κολυμπώντας μεγάλες αποστάσεις. Σκοτώνει αρκετούς καρχαρίες αλλά είναι υπεύθυνος και για το θάνατο αρκετών ανθρώπων κάθε χρόνο.

1.3 ΙΣΤΟΡΙΑ

Η περιοχή του Ινδονησιακού Αρχιπελάγους υπήρξε ένας από τους πρώτους χώρους εμφάνισης του ανθρώπινου είδους, όπως αποδεικνύουν τα σχετικά ευρήματα της Ιάβας, δηλαδή τα απολιθωμένα οστά του “Πιθηκανθρώπου του Ορθού” ή “Προανθρώπου της Ιάβας”, ο οποίος έφτασε στην Ιάβα δια μέσου γεφυρών ξηράς τουλάχιστον 1.000.000 χρόνια πριν. Αργότερα συντελέστηκαν μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών στα νησιά από την Νοτιοανατολική Ασία και κυρίως της Μαλαισίας και τις Φιλιππίνες 4.000 χρόνια Π.Χ. από τους οποίους προέκυψαν οι κατά τόπους σημερινές εθνοφυλετικές ομάδες (Μαλαίοι, Ιαβαίοι, Σουνδαίοι, Μαδούριοι κ.α.). Κατά την πρωτοχριστιανική εποχή άρχισαν να σχηματοποιούνται ευρύτερες κρατικές μονάδες και κυρίως το 2ο αι. μΧ. στη Σουμάτρα και την Ιάβα, ενώ την ίδια εποχή ξεκινά η επικράτηση ινδουιστικών θρησκευτικών ρευμάτων. Κατά το πρώτο μισό του 7ου αι. συντελέστηκαν στη Σουμάτρα ενοποιήσεις κρατιδίων από τις οποίες προέκυψε το βασίλειο Σριβιτζάγια, το οποίο όμως διαλύθηκε το 12ο αι. Ανάλογες εξελίξεις υπήρξαν και στην Ιάβα. Συγκροτείται τον 11ο αι. το βασίλειο του Αϊρλάνγκα ενώ το 13ο αι. δημιουργήθηκε νέο κράτος Σινγκασάρι από τον βασιλιά Κερταναγκάρα. Ξεκινά η ενοποίηση της Ινδονησίας, αποκρούονται οι Μογγόλοι και το ιαβαϊκό κράτος γνωστό το 14ο αι. ως βασίλειο Ματζαπαχίτ διαλύεται πλέον στις αρχές του 16ου αι. ταυτόχρονα με την διάδοση του ισλαμισμού. Σημαντικότερα ισλαμικά κράτη το 16ο αι. ήταν το Ατσέχ στη Σουμάτρα και το Μαράταν στην Ιάβα.

Το 1511 οι Πορτογάλοι κατέλαβαν την Μαλάκκα στη Σουμάτρα επεκτείνοντας την οικονομική και πολιτική επιρροή τους σε μεγάλο μέρος του Αρχιπελάγους χωρίς ωστόσο να δημιουργήσουν σταθερές αποικιακές δομές. Αντίθετα η άναρχη επεκτατική πολιτική της Πορτογαλίας δημιούργησε αντιαποικιακά αισθήματα στους ιθαγενείς πληθυσμούς ενώ στα τέλη του 16ου αι. οξύνθηκε ο ανταγωνισμός των ευρωπαϊκών δυνάμεων για τον έλεγχο της Ινδονησίας με αποτέλεσμα να την καταλαμβάνουν οι Ολλανδοί.

Το 1602 ίδρυσαν την Ολλανδική Εταιρεία Ανατολικών Ινδιών μέσω της οποίας επέβαλαν σταδιακά την κυριαρχία τους σε μεγάλο μέρος της Ινδονησίας με τρόπο οδυνηρό για τα λαϊκά κυρίως αγροτικά στρώματα. Την εποχή των Ναπολεόντειων πολέμων η Ινδονησία περιήλθε μαζί με την Ολλανδική κυριαρχία στη γαλλική ζώνη επιρροής, η Ολλανδική Εταιρεία Ανατολικών Ινδιών διαλύθηκε (1798), κατόπιν επικράτησαν οι Βρετανοί ενώ το 1815 επανέρχεται η Ολλανδική κυριαρχία. Η αποικιακή εκμετάλλευση προκάλεσε ισχυρές αντιδράσεις ενώ το 1942 η χώρα γνωρίζει την κατοχή των Ιαπώνων. Το 1945 μετά από μια σειρά νέων αντιδράσεων αλλά και διαβουλεύσεων η Ινδονησία ανεξαρτητοποιείται με πρόεδρο τον Σουκάρνο. Οι βρετανικές δυνάμεις προσπάθησαν να προλειάνουν το έδαφος για την επιστροφή των Ολλανδών πυροδοτώντας όμως τον απελευθερωτικό αγώνα των Ινδονησίων που τερματίστηκε στα τέλη του 1949 με τη διεθνή αναγνώριση της ανεξαρτησίας της χώρας. Οι ταραχές στη χώρα συνεχίστηκαν και το 1958 ο Σουκάρνο επιβάλλει δικτατορικό καθεστώς βασισμένος στην εξισορρόπηση των εθνικιστικών κύκλων του στρατού και του ισχυρότατου Κομμουνιστικού Κόμματος. Μετά από μια σειρά πολιτικών συγκρούσεων ο Σουκάρνο υποχρεώθηκε το 1967 να παραιτηθεί και ο νέος πρόεδρος Σουχάρτο εγκαθίδρυσε αυταρχικό φιλοδυτικό καθεστώς μεθοδεύοντας από το 1971 κάποιες <<φιλελεύθερες>> αλλαγές. Το 1973 σχηματίστηκε το σημερινό λεγόμενο <<ολιγοκομματικό>> καθεστώς και το 1975 ενσωματώθηκε στη χώρα το Ανατολικό Τιμόρ. Η θητεία του προέδρου Σουχάρτο τερματίστηκε το 1993, και πλέον το 1999 προκηρύχθηκαν ελεύθερες εκλογές. Σημερινή πρόεδρος είναι η Μεγκαβάτι Σουκαρνοπούτρι.

1.4 ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ

Η Ινδονησία είναι πολιτικά ενιαίο κράτος και έχει πολίτευμα προεδρικής δημοκρατίας, οι λειτουργίες της οποίας ρυθμίζονται από το Σύνταγμα του 1945 όπως αυτό τροποποιήθηκε το 1969.

Έδρα της κυβέρνησης είναι η Τζακάρτα, πρωτεύουσα της Ινδονησίας και βασικό εκτελεστικό όργανο είναι η Βουλή με 500 μέλη εκ των οποίων 38 θέσεις κατέχει ο στρατός. Ταυτόχρονα η χώρα χωρίζεται σε 27 διαφορετικές περιφέρειες, οι οποίες απαρτίζουν 5 ευρύτερες πολιτικό-γεωγραφικές νησιωτικές ενότητες: Τη Σουμάτρα, την Ιάβα, το Βόρνεο, τη Κελέβη και τη Πουλάου-Πουλάου Λάιν.

Η Ινδονησία μέχρι και σήμερα έχει βιώσει πολλές αναταραχές και οι διαμαρτυρίες είναι πλέον ένα σύνηθες φαινόμενο για τη χώρα. Μάλιστα τον Ιανουάριο του 2003 διαδηλώσεις ανάγκασαν τη κυβέρνηση να υπαναχωρήσει στην απόφαση για σημαντικές αυξήσεις στις τιμές των καυσίμων και των δημοσίων αγαθών καθώς το μεγαλύτερο μέρος του λαού αποτελείται από φτωχότερες μάζες.

1.5 ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Επικρατέστερη θρησκεία στη χώρα είναι ο μουσουλμανισμός, ο οποίος ακολουθείται από το 86% περίπου του συνολικού πληθυσμού, με ισχυρές λατρευτικές προσμίξεις από άλλες θρησκείες όπως το βουδισμό και τον ινδουισμό. Δεύτερη μεγάλη θρησκευτική ομάδα είναι η χριστιανική (περίπου 9,5%) με ισχυρότερες κοινότητες την προτεσταντική και τη ρωμαιοκαθολική. Ακολουθούν οι ινδουιστές (2% περίπου του πληθυσμού) και οι βουδιστές (1% περίπου του πληθυσμού). Ο υπόλοιπος ινδονησιακός πληθυσμός ακολουθεί διάφορα τοπικά ανιμιστικά θρησκευόμενα, ιδίως στη Δυτική Νέα Γουϊνέα, η εμβέλεια των οποίων όμως μειώνεται συνεχώς με τη διάδοση του μουσουλμανισμού και του χριστιανισμού. Γενικότερα το επίσημο κράτος αποδέχεται τις αρχές της θρησκευτικής ελευθερίας και ισονομίας.

1.6 ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Επίσημη γλώσσα της Ινδονησίας θεωρείται η μαλαϊκής καταγωγής μπαχάσα όμως έντονη είναι η εθνοφυλετική και η γλωσσική ποικιλομορφία της χώρας η οποία αναμφίβολα αντανάκλαται στον πολιτισμό της χώρας. Πολλές και αντίρροπες νοοτροπίες συγχωνεύονται με έντονο το στοιχείο του μυστικισμού της Άπω Ανατολής και των αρχών του Ισλάμ.

Στο χώρο της λαϊκής καλλιτεχνικής δημιουργίας και ειδικότερα στις εικαστικές εμφανίσεις κυριαρχούν τα στοιχεία του εντυπωσιασμού όπως οι περίτεχνες λεπτομέρειες και οι χρωματικές αντιθέσεις. Ιδιαίτερη αίσθηση προκαλούν οι λυρικές μουσικές συνθέσεις, τα ιδιόμορφα λαϊκά μουσικά όργανα, οι λαϊκοί χοροί και περίλαμπρες γιορτινές ενδυμασίες. Ενδιαφέρουσες είναι οι επιδόσεις στο χώρο του θεάτρου και ιδίως του θεάτρου με μάσκες, κούκλες και του “θεάτρου σκιών”.

Χαρακτηριστικό στοιχείο επίσης του πολιτισμού της Ινδονησίας είναι οι επιβλητικοί ναοί και τα μουσεία που φανερώνουν το παρελθόν αυτού του λαού.

1.7. ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Η Ινδονησία είναι μία αναπτυσσόμενη φτωχή χώρα του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου, με τεράστιες πλουτοπαραγωγικές δυνατότητες που δυστυχώς δεν έχουν αξιοποιηθεί επαρκώς. Η οικονομία της βασίζεται κατά κύριο λόγο στον πρωτογενή τομέα (γεωργία, κτηνοτροφία, υλοτομία) καθώς και στην εκμετάλλευση του πλούσιου υπεδάφους της. Γενικά ισχύει το καθεστώς της ελεύθερης οικονομίας αλλά έντονη είναι και η παρεμβατική παρουσία του κράτους σε τομείς ζωτικής σημασίας όπως στην τραπεζική ζωή και στις μεταφορές.

Η όχι καλή οικονομική κατάσταση της χώρας αντανακλάται στο αρκετά χαμηλό επίπεδο ζωής της πλειονότητας του πληθυσμού ιδίως των πιο απομακρυσμένων περιοχών, καθώς και στην αδυναμία του κράτους να ασκήσει αποτελεσματική κοινωνική πολιτική κυρίως σε θέματα δημόσιας υγείας, κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας. Σε επίπεδο αριθμών, η Ινδονησία εμφάνισε κατά το 2002 ακαθάριστο εθνικό προϊόν (ΑΕΠ), ύψους 67 δισεκατομμυρίων δολαρίων ΗΠΑ και κατά κεφαλήν εισόδημα 550 δολαρίων. Ο πληθωρισμός για το ίδιο χρονικό διάστημα ήταν 0,02%, ενώ η ετήσια ανάπτυξη υπολογίζεται -4%. Επίσημη νομισματική μονάδα της χώρας είναι η «ρούπια Ινδονησίας».

1.8. ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

1.8.1. ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ

Ο πρωτογενής τομέας αποτελεί τη σταθερή βάση της εθνικής οικονομίας γύρω από τον οποίο περιστρέφονται πολλές και ποικίλες δραστηριότητες των άλλων παραγωγικών τομέων, γενικότερα όμως βρίσκεται σε αρκετά χαμηλό υλικοτεχνικό επίπεδο. Το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού ασχολείται με τη γεωργία (κυριαρχεί ο τύπος του μικρού αγροκτήματος) και ως βασικά προϊόντα του κλάδου αυτού αναφέρονται τα εξής: ρύζι (44.300.000 τόνοι), καλαμπόκι (6.400.000 τόνοι), ζαχαροκάλαμο (32.500.000 τόνοι), καφές (408.000 τόνοι), κασσάβα (15.100.000 τόνοι), γλυκοπατάτες (1.900.000 τόνοι), φοινικέλαιο (2.700.000 τόνοι). Επίσης βασικά προϊόντα της Ινδονησίας είναι οι καρύδες, η κόπρα, το τσάι, ο καπνός, η σόγια και πολλά είδη φρούτων, ξηρών καρπών και μπαχαρικών τα οποία παρουσιάζουν εξαγωγικό ενδιαφέρον. Η κτηνοτροφία δεν εμφανίζει τόσο μεγάλο οικονομικό ενδιαφέρον όσο η γεωργία, αποτελεί όμως βασικό κλάδο της πρωτογενούς παραγωγής. Χαρακτηριστικά εκτρέφονται αγελάδες (10.300.000), άλογα (3.500.000), βουβάλια (3.500.000), κατσίκια (5.700.000), πουλερικά (590.000.000), πρόβατα (750.000), χοίροι (6.800.000).

Κύριος στόχος της κτηνοτροφίας είναι η παραγωγή κρέατος και λιγότερο η παραγωγή γάλακτος. Τα δάση της Ινδονησίας καλύπτουν τα 7/10 περίπου του συνολικού εδάφους (σε μεγαλύτερο ποσοστό στη Βόρνεο και στη Δυτική Νέα Γουϊνέα) και περιλαμβάνουν μεγάλη ποικιλία δέντρων με μεγάλη εμπορεύσιμη ξυλεία, που αποτελεί ένα από τα βασικότερα εξαγωγίμα προϊόντα της χώρας, όπως επίσης και το ελαστικό κόμμι (το γνωστό καουτσούκ). Τέλος σημαντική είναι η παραγωγή αλιείας, ιδιαίτερα σε γαρίδες, η οποία κατευθύνεται σε μεγάλο μέρος στην ξένη αγορά.

1.8.2. ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ

Βιομηχανία, ορυκτός πλούτος και ενέργεια. Ο τομέας αυτός δεν έχει αναπτυχθεί ιδιαίτερα, επιδρά όμως καθοριστικά στην οικονομία της Ινδονησίας, μετέχοντας με ποσοστό περίπου 40% στο σχηματισμό του ΑΕΠ και απασχολώντας το 15% περίπου των εργαζομένων. Βασικός κλάδος της βιομηχανίας, σε πανεθνικό επίπεδο είναι η μεταποίηση, επεξεργασία και συσκευασία των προϊόντων πρωτογενούς τομέα. Πολλές από τις παραγωγικές αυτές δραστηριότητες ασκούνται και στο επίπεδο των μικρών οικιακών βιοτεχνιών που κατακλύζουν τα μεγάλα αστικά κέντρα. Στο χώρο της λεγόμενης <<βαριάς>> βιομηχανίας (που βρίσκεται κατά ένα μεγάλο μέρος κάτω από τον έλεγχο του κράτους) ανήκουν οι μεγάλες μονάδες χημικών προϊόντων και ιδίως λιπασμάτων, της μεταλλουργίας και ιδίως της χαλυβουργίας, της συναρμολόγησης ή κατασκευής οχημάτων, μηχανημάτων, της διύλισης πετρελαίου, της παρασκευής τσιμέντου, της υαλουργίας, της χαρτοποιίας, της ναυπήγησης πλοίων κ.λπ. Ευνόητο είναι ότι οι μεγαλύτερες βιομηχανικές μονάδες της χώρας είναι συγκεντρωμένες στα πιο πολυάριθμα αστικά κέντρα και κυρίως σ' αυτά της Ιάβας και Σουμάτρας. Η Ινδονησία έχει πλουσιότατο υπέδαφος σε ορυκτά, των οποίων η εξόρυξη και εκμετάλλευση γίνεται κατά κύριο λόγο από ξένες εταιρίες (ιδίως αμερικανικές και ιαπωνικές) αλλά και το κράτος. Σημαντικότερα προϊόντα είναι το αργό πετρέλαιο, που αντλείται ιδιαίτερα στη Σουμάτρα, στην Ιάβα και στο Βόρνεο, το φυσικό αέριο και ο κασσίτερος.

Άλλα ορυκτά του υπεδάφους είναι ο βωξίτης, το νικέλιο, το κάρβουνο, τα μεταλλεύματα σιδήρου, τα ευγενή μέταλλα (χρυσός και άργυρος) κ.α. Αξιοσημείωτο είναι ότι τα προϊόντα του υπεδάφους της χώρας κατευθύνονται κυρίως στην ξένη αγορά και ότι καλύπτουν σε αξία περισσότερο από τα 4/10 των εξαγωγών της. Η προοπτική βιομηχανικής ανάπτυξης της χώρας ενισχύεται και από την ύπαρξη των αναγκαίων ενεργειακών πηγών (ποτάμια, ύδατα κ.λπ.) που δεν έχουν ακόμη αξιοποιηθεί επαρκώς. Η παραγωγή της ηλεκτρικής επίσης ενέργειας, η οποία παίζει βασικό ρόλο στην οικονομία στηρίζεται σε ένα μεγάλο ποσοστό στη λειτουργία επτά υδροηλεκτρικών σταθμών.

1.8.3. ΤΡΙΤΟΓΕΝΗΣ ΤΟΜΕΑΣ

Τράπεζες, εξωτερικό εμπόριο κ.λπ. Η Ινδονησία ως αναπτυσσόμενη χώρα του Τρίτου Κόσμου, έχει αρκετά διογκωμένο τον ευρύτερο τριτογενή τομέα, που μετέχει με ποσοστό 38% περίπου στο σχηματισμό του ΑΕΠ και απασχολεί τα 3/10 των εργαζομένων (κυρίως στους κλάδους του εμπορίου, των δημόσιων υπηρεσιών και των μεταφορών – επικοινωνιών). Η διόγκωση αυτή έχει κατά ένα μεγάλο βαθμό και <<καρκινωματώδη>> χαρακτήρα, μιας και αντανάκλα την ανάγκη ενός σημαντικού μέρους του ενεργού πληθυσμού να καλυφθεί πίσω από ποικίλες παραοικονομικές δραστηριότητες (παροχή υπηρεσιών, μικρεμπόριο) για να αντιμετωπίσει την ανεργία και την έσχατη ένδεια. Βάση του τραπεζικού – χρηματοπιστωτικού συστήματος αποτελεί η Τράπεζα της Ινδονησίας, η οποία ιδρύθηκε από τους Ολλανδούς το 1928 και έγινε κεντρική τράπεζα του κράτους το 1953, ενώ 5 ακόμη είναι οι κύριες κρατικές τράπεζες. Εκτός από αυτές λειτουργούν και άλλες δημόσιες ή ιδιωτικές τραπεζικές επιχειρήσεις πολλές απ' τις οποίες ανήκουν σε ξένους. Το εξωτερικό εμπόριο της χώρας εμφανίζει γενικότερα ενεργητικό ισοζύγιο, ενώ κύριες χώρες προέλευσης την εισαγόμενων προϊόντων είναι η Ιαπωνία με 24%, οι ΗΠΑ με 12%, η Γερμανία με 7% και η Σιγκαπούρη με 6% περίπου.

Απ' όπου εισάγονται κυρίως μηχανήματα, ηλεκτρικές συσκευές και είδη προηγμένης δυτικής τεχνολογίας, τρόφιμα και ενώ εξάγονται πετρέλαιο, προϊόντα του υπεδάφους γενικότερα, είδη γεωργικής παραγωγής και της δασοκομίας. Αντιστοίχως κύριες χώρες προορισμού των εξαγόμενων Ινδονησιακών προϊόντων είναι η Ιαπωνία με 43%, οι ΗΠΑ με 13%, η Σιγκαπούρη με 7% και η Γερμανία με 3%.

Η χώρα έχει ικανές προϋποθέσεις για την ανάπτυξη τουρισμού και ήδη έχουν γίνει αρκετά αλλά όχι επαρκή βήματα προς την κατεύθυνση αυτή (ιδίως για την προσέλευση ξένων από τις ΗΠΑ και τις ανεπτυγμένες χώρες της Δυτ. Ευρώπης). Μεγάλο όμως περιηγητικό ενδιαφέρον συγκεντρώνουν κατά τα τελευταία χρόνια και οι τουριστικά λιγότερο αξιοποιημένες περιοχές του Βόρνεο και της Νέας Γουϊνέας, όπου διασώζεται ακόμη σχεδόν αλώβητη η άγρια φύση.

Η Ινδονησία ως καθαρά νησιωτική χώρα, δίνει προτεραιότητα στις θαλάσσιες συγκοινωνίες και μεταφορές. Από τα πολλά λιμάνια της, μεγαλύτερη κίνηση εμφανίζουν το λιμάνι της Τζακάρτα, της Ιάβας και της Σουμάτρας, της Κελέβης και του Βόρνεο. Οι εσωτερικές θαλάσσιες μεταφορές και συγκοινωνίες διεξάγονται από κρατική εταιρεία, ενώ οι εξωτερικές από ξένες κυρίως εταιρείες (αμερικανικές, αγγλικές κ.α.).

1.9. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

Η Ινδονησία ανήκει στην μεγάλη ομάδα των φτωχών τριτοκοσμικών χωρών με τα κατ' επίφαση δημοκρατικά καθεστάτα και το μέτριο ως άθλιο επίπεδο της κοινωνικής προσφοράς του κράτους. Ειδικότερα η χώρα δεν έχει βιώσει ποτέ από την εποχή της ανεξαρτησίας της σε κάποιες ομαλές συνθήκες κοινοβουλευτικού βίου, ενώ οι αυθαιρεσίες των ανωτέρων και κατωτέρων κρατικών οργάνων και οι παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως δείχνουν και οι σχετικές εκθέσεις της <<Διεθνούς Αμνηστίας>> είναι συνήθη φαινόμενα της δημόσιας ζωής.

Παρόλα αυτά η Ινδονησία συμμετέχει σε διεθνείς οργανισμούς όπως ο ΟΗΕ, ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΛΟΜΠΟ και ο ΟΠΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

2.1. ΓΕΝΙΚΑ

Η Ινδονησία αποτελεί ένα εξωτικό προορισμό με αποτέλεσμα να προσελκύει κάθε χρόνο αρκετούς τουρίστες. Οι μαγευτικές παραλίες, το κλίμα αλλά και ο πολιτισμός της χώρας είναι ορισμένα από τα στοιχεία που μπορεί να επιδείξει η Ινδονησία. Παράλληλα, η πλούσια χλωρίδα και πανίδα δημιουργούν τις προϋποθέσεις για πολλές εναλλακτικές μορφές τουρισμού. Κυριότεροι τουριστικοί προορισμοί είναι η Ιάβα, η Σουμάτρα, οι Μολούκοι νήσοι, το Βόρνεο, η Κελέβη, η Δυτ. Νέα Γουϊνέα και ιδιαίτερα το Μπαλί. Παρόλα αυτά η Ινδονησία δεν διαθέτει ακόμα κατάλληλη υποδομή και ανοδομή έτσι ώστε να δεχτεί μεγάλο αριθμό τουριστών.

2.2. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΙ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ

2.2.1. ΒΟΡΝΕΟ Ή ΚΑΛΙΜΑΝΤΑΝ

Είναι το τρίτο, μετά τη Γροιλανδία και τη Νέα Γουϊνέα, μεγαλύτερο σε έκταση νησί του κόσμου. Ο πληθυσμός του φτάνει μόνο τους 9.000.000 κατοίκους, επειδή λίγα σημεία του είναι κατάλληλα για ανθρώπινη διαβίωση. Οι σημαντικοί οικισμοί έχουν αναπτυχθεί κατά μήκος των ακτών και συνήθως κοντά στις εκβολές των πολυάριθμων ποταμών του.

Οι πόλεις του Βόρνεο χαρακτηρίζονται από την τυπική ινδονησιακή ατμόσφαιρα, με την αυξημένη κίνηση στους δρόμους, τα πολυκαταστήματα και τις αλυσίδες φάστ – φούντ. Ωστόσο, ο ανήσυχος επισκέπτης μπορεί να ανακαλύψει και το άλλο πρόσωπο του Βόρνεο, αυτό της άγριας ζούγκλας, των ιθαγενών πολιτισμών, των Εθνικών Πάρκων και των παραποτάμιων οικισμών.

Το δυτικό Καλιμάνταν διατρέχεται από τη μεγαλύτερη πλεύσιμη υδάτινη δίοδο της Ινδονησίας, τη Sungai Κάρκας, που αποτελεί και την κυριότερη αρτηρία για τη μεταφορά εμπορευμάτων από προς την ενδοχώρα. Στην περιοχή υπάρχουν τρία Εθνικά Πάρκα που προσφέρονται για οικολογικό τουρισμό, και φιλοξενούν πολλά είδη της τοπικής πανίδας και χλωρίδας, ενώ πολλά είναι τα παραδοσιακά χωριά των Dayak. Αξιόλογες πόλεις είναι το Pontianak, μία αναπτυσσόμενη πόλη γεμάτη κανάλια και παραποτάμιους δρόμους, όπου το κυριότερο αξιοθέατο είναι η ίδια η ζωή, καθώς και η πόλη Singkawang, στην οποία ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει την παραδεισένια παραλία με τη λευκή αμμουδιά Pasir Panjang.

Το κεντρικό Καλιμάνταν αποτελεί την πιο αραιοκατοικημένη περιοχή, αφού ο πληθυσμός του δεν ξεπερνά τα δύο εκατομμύρια άτομα και αποτελείται κυρίως από τους Dayak. Κύρια χαρακτηριστικά της περιοχής είναι τα βουνά και τα δάση, ενώ μεγάλο ενδιαφέρον συγκεντρώνει το Εθνικό Πάρκο Tanjung Putting.

Η πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή αντίθετα είναι το νότιο Καλιμάνταν, αφού καλύπτει μία έκταση 37.660 τ.χ.μ. και ο πληθυσμός του ανέρχεται στα τρία εκατομμύρια κατοίκους. Το Kal Sel αποτελεί σημαντικό κέντρο εξόρυξης διαμαντιών, παραγωγής ειδών και φυσικά ξυλείας.

Μία από τις πιο ενδιαφέρουσες πόλεις είναι το Banjarmasin με κύριο χαρακτηριστικό τα κανάλια που την διατρέχουν και η εντυπωσιακή πλωτή αγορά. Εδώ κατά το Ραμαζάνι, λαμβάνει χώρα το pasar wadai (Πανηγύρι των Γλυκών), όπου δεκάδες πάγκοι με τα φημισμένα γλυκά του Καλιμάνταν στήνονται κοντά στο δημαρχείο.

Το ανατολικό Καλιμάνταν είναι η πλουσιότερη επαρχία, αφού παράγει τεράστιες ποσότητες πετρελαίου, ξυλείας και φυσικού αερίου. Το μεγαλύτερο μέρος της εμπορικής δραστηριότητας αναπτύσσεται στην ακτή και στην κοιλάδα του Sungai Mahakam. Χαρακτηριστική είναι η πόλη Balikpapan ενώ η Samarinda και το Tenggaraong, συγκεντρώνουν έντονα ινδουιστικά στοιχεία και αξιοθέατα.

Το Βόρνεο διαθέτει καταλύματα και τουριστικά πρακτορεία γενικότερα όμως οι ελλείψεις στο τομέα του τουρισμού είναι πολλές και οι επισκέπτες λίγοι.

2.2.1.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΛΙΜΑΝΤΑΝ

Ø Εθνικό Πάρκο Gulung Palung

Πρόκειται για έναν από τους λιγιστούς εναπομείναντες φυσικούς θησαυρούς του Καλιμάνταν και φιλοξενεί μία πλούσια ποικιλία ειδών της τοπικής πανίδας και χλωρίδας. Παλαιότερα η περιοχή ήταν περισσότερο γνωστή ως πεδίο ερευνών αλλά σήμερα χαίρει και τουριστικής προώθησης. Διαθέτει ένα δίκτυο μονοπατιών που καλύπτει περίπου 15 τετρ. χλμ. και διασχίζει βάλτους, λόφους και δάση ενώ ο επισκέπτης εκτός από τους ουραγοτάγκους έχει την ευκαιρία να παρατηρήσει πολλά ακόμα ζώα.

Ø Εθνικό Πάρκο Tanjung Puttin

Πρόκειται για το πιο φημισμένο Εθνικό Πάρκο του Καλιμάνταν. Καλύπτει 4.150 τετρ. χλμ. τροπικού δάσους, υδρότοπων και φιλοξενεί δεκάδες είδη του ζωικού βασιλείου, όπως κροκόδειλους, αγριόχοιρους, αρκούδες, ουραγοτάγκους, πίθωνες, γίβωνες και δελφίνια. Οι ουραγοτάγκοι στο Βόρνεο και τη Σουμάτρα είναι τα μοναδικά μεγάλα πιθηκοειδή που υπάρχουν εκτός Αφρικής και η συμπεριφορά τους μελετάται από ειδικούς ερευνητές. Εδώ ανθοφορεί το μεγαλύτερο λουλούδι της γης, η ραφλέσια, το άνθος της οποίας φτάνει το ένα μέτρο!

Ø Εθνικό Πάρκο Kutai

Βρίσκεται στο ανατολικό Καλιμάνταν και φιλοξενεί αρκετά εξωτικά είδη του ζωικού βασιλείου. Για να ανακαλύψει όμως ο επισκέπτης τα μυστικά του Πάρκου θα πρέπει να προχωρήσει μέχρι τον ποταμό Sungai Sengata, όπου η ζούγκλα είναι ακόμα παρθένα.

Ø Εθνικό Πάρκο Kayan Mentarang

Βρίσκεται στην ενδοχώρα του ανατολικού Καλιμάνταν, καλύπτει μία έκταση 16.000 τετρ. χλμ. και περιλαμβάνει ένα από τα μεγαλύτερα τροπικά δάση του Βόρνεο. Εδώ ζουν επίσης αρκετές νομαδικές φυλές των Dayak. Η πρόσβαση στο πάρκο όμως είναι δυνατή μόνο με πτήση τσάρτερ.

Ø Εθνικό Πάρκο Sebuk Sembakung

Φιλοξενεί μεγάλες εκτάσεις δασών και τους μοναδικούς ελέφαντες του Καλιμάνταν. Βρίσκεται στα σύνορα του Kayan Mentarang.

Ø Mesjid Abdurrakhman

Το κτίσμα αυτό ήταν το βασιλικό τέμενος του σουλτάνου του Pontianak από το 1770 μέχρι το 1808. Το τζαμί είναι κατασκευασμένο εξολοκλήρου από ξύλο και προκαλεί εντύπωση τόσο ο εσωτερικός όσο και ο εξωτερικός του χώρος.

Ø Istana Kadriyah

Πρόκειται για το πρώην παλάτι του σουλτάνου, ένα διώροφο κτίσμα από ξύλο και μέταλλο που σήμερα έχει μετατραπεί σε μουσείο και στεγάζει προσωπικά αντικείμενα της οικογένειας του σουλτάνου.

Ø Μουσείο Negeri Pontianak

Κοντά στο Πανεπιστήμιο Tanjungpura, νότια του κέντρου της πόλης, βρίσκεται το προσφάτως οικοδομημένο εθνικό μουσείο, που φιλοξενεί, μεταξύ άλλων, μία συλλογή με κεραμικά από την Ταϊλάνδη, την Κίνα και το Βόρνεο από το 16^ο αιώνα. Επίσης το μουσείο φιλοξενεί ενδύματα, μουσικά όργανα, εργαλεία και χειροτεχνήματα των φυλών Dayak.

Ø Μουσείο του Ισημερινού

Το επίσημο μνημείο που σηματοδοτεί τον ισημερινό ανεγέρθηκε αρχικά το 1928 και ήταν απλός οβελίσκος με ένα μεταλλικό βέλος στην κορυφή.

Το 1930 προστέθηκε ένας κύκλος στο βέλος, ενώ το 1938 συγκολλήθηκε ακόμη ένας κύκλος που έβλεπε προς αντίθετη κατεύθυνση. Το τελικό αποτέλεσμα μοιάζει με ένα παράξενο γυροσκόπιο, σκαρφαλωμένο σε μία κολόνα.

Οι συντηρητές αποφάσισαν να στεγάσουν την αρχική κατασκευή σε ένα κτίριο το 1991 και να δημιουργήσουν ένα τεράστιο αντίγραφο. Στις 23 Μαρτίου και στις 23 Σεπτεμβρίου ο ήλιος υποτίθεται ότι βρίσκεται ακριβώς πάνω από το μνημείο.

Ø Mesjid Raya Sabilal Muhtadin

Είναι το δεύτερο μεγαλύτερο τέμενος της Ινδονησίας και βρίσκεται στην πόλη Banjarmasin του νότιου Καλιμάνταν. Πρόκειται για ένα σύγχρονο γιγάντιο τζαμί με εντυπωσιακό θόλο σε χάλκινο χρώμα, πέντε μιναρέδες και οβελίσκους, το οποίο ολοκληρώθηκε το 1981 και κόστισε 4,5 εκατομμύρια U.S. \$.

Ø Μουσείο Lambung Mangkurat

Βρίσκεται στη πόλη Banjarbaru, στο νότιο Καλιμάνταν και φιλοξενεί μία ενδιαφέρουσα συλλογή με χειροτεχνήματα των Banjar και των Dayak καθώς και αρκετά αγάλματα που βρέθηκαν σε τοποθεσίες ινδουιστικών ναών σε διάφορες περιοχές του Καλιμαντάν.

Ø Μουσείο Mulawarman

Το παλιό παλάτι του σουλτάνου στεγάζει σήμερα το Μουσείο Mulawarman στην πόλη Tenggara του ανατολικού Καλιμάνταν. Οικοδομήθηκε από τους Ολλανδούς, κατά τη δεκαετία του 1930 και διακρίνεται για το μοντέρνο, φουτουριστικό στιλ του. Φιλοξενεί μία συλλογή με έργα τέχνης από την εποχή του σουλτάνου, όπως πορσελάνες, χειροτεχνήματα των Dayak και μουσουλμανικές ταφόπλακες της βασιλικής οικογένειας. Επίσης κινέζικες υδρίες από τις δυναστείες των Μινγκ καθώς και από διάφορες περιοχές του Βιετνάμ, της Ταϊλάνδης, της Ιάβας, της Ιαπωνίας και της Ευρώπης.

2.2.2. ΣΟΥΜΑΤΡΑ

Πρόκειται για νησί ηφαιστειακής προέλευσης, όπως μαρτυρούν οι 60 ηφαιστειακοί κώνοι των βουνών της. Παράλληλα διαθέτει πλούσια άγρια φύση, ποτάμια και λίμνες. Εντυπωσιακή είναι η λίμνη Τόμπα η οποία δημιουργήθηκε στον κρατήρα ηφαιστείου μετά από εκρήξεις, την προϊστορική εποχή. Μέσα στη λίμνη υπάρχει το νησί Σαμοσίρ το οποίο αποτελεί εστία της τοπικής φυλής Μπατάκ. Αίσθηση επίσης προκαλούν στον επισκέπτη τα μεγαλιθικά συγκροτήματα στο χωριό Αμπαρίτα αλλά και η περιοχή Σιμανίντο όπου το σπίτι του πρώην βασιλιά έχει μετατραπεί σε παραδοσιακό μουσείο της φυλής των Μπακάκ.

Το μεγαλύτερο τμήμα της δυτικής Σουμάτρας καλύπτεται από δάση βροχών. Διακόπτονται μόνο από ορμητικούς ποταμούς και βαθιά φαράγγια, καταφύγια των λιγιστών τίγρεων που έχουν απομείνει στο νησί.

Αξιόλογη είναι η μικροσκοπική πόλη Μπουκιτίγκι, μια αληθινή όαση δροσιάς και χαλάρωσης. Διοικητικό και πνευματικό κέντρο της ορεινής δυτικής Σουμάτρας, με το δικό της Πανεπιστήμιο, λαογραφικό μουσείο και σχολές παραδοσιακών χορών, προσελκύει επισκέπτες από όλο τον κόσμο, που θέλουν να γνωρίσουν από κοντά τη φυλή των Μινανκαμπάο και τις φυσικές ομορφιές της περιοχής. Εντύπωση προκαλούν τα τεράστια κοινοβιακά σπίτια τους, που ονομάζονται Ρουμά Γκαντάνκ. Κατασκευασμένα εξ'ολοκλήρου από ξύλο, στηρίζονται σε χοντρούς πασσάλους που φτάνουν ως και δύο μέτρα πάνω από το έδαφος. Προφυλάσσουν έτσι τους κατοίκους από τις συχνές πλημμύρες και από τα άγρια ζώα της ζούγκλας. Οι στέγες καταλήγουν σε μυτερές άκρες που υψώνονται απότομα στον ουρανό θυμίζοντας έντονα τεράστια κέρατα βουβαλιού, το έμβλημα της φυλής. Τις μεγαλύτερες τέτοιες κατασκευές τις συναντάμε στο χωριό Σούλιτ Άιρ. Το αρχαίο Παριανγκάν στους πρόποδες του ηφαιστείου Μεράπι ήταν κάποτε η έδρα ενός μικρού βασιλείου της περιοχής. Τα παλιά παραδοσιακά σπίτια, οι νερόμυλοι, οι μυτερές ρυζαποθήκες και το ηφαίστειο που καπνίζει στο βάθος συνθέτουν μια εκπληκτικής ομορφιάς εικόνα από το μακρινό παρελθόν.

2.2.2.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΣΟΥΜΑΤΡΑΣ

Ø Το φρούριο DE KOCK

Στο ψηλότερο σημείο του Μπουκιτίγκι βρίσκονται τα ερείπια του ολλανδικού φρουρίου De Kock, τα οποία προσφέρουν απεριόριστη θέα της πόλης και των γειτονικών ηφαιστειακών κώνων. Κτισμένο στις αρχές του 19^{ου} αιώνα, είναι ένα από τα πολλά θλιβερά απομεινάρια που άφησαν πίσω τους οι Ολλανδοί αποικιοκράτες όταν το 1949 η Ινδονησία απέκτησε την ανεξαρτησία της.

Ø Εθνικό πάρκο GUNUNG LEUSER

Πρόκειται για ένα από τα μεγαλύτερα πάρκα της Σουμάτρας, το οποίο φιλοξενεί 5.000 άγρια ζώα. Κύριο χαρακτηριστικό η άγρια ζούγκλα και οι πολλές παραλίες.

2.2.3. ΜΠΑΛΙ

Το Μπαλί αποτελεί το πιο γνωστό τουριστικό προορισμό στην Ινδονησία. Το Μπαλί διαθέτει αρκετά αξιοθέατα και μουσεία, ενώ αξιόλογοι είναι οι επιβλητικοί ινδουιστικοί κυρίως ναοί, καθώς η ινδουιστική παράδοση είναι διάχυτη παντού στην καθημερινότητα του Μπαλί. Χαρακτηριστικό γνώρισμα του νησιού είναι οι ορυζώνες αλλά και οι μαγευτικές ακτές. Από οικονομικής μάλιστα άποψης η νότια ακτογραμμή είναι το πιο σημαντικό μέρος της χώρας, με τη δυναμικότερη ανάπτυξη και τη σημαντικότερη βιομηχανία του τόπου, το τουρισμό.

Ειδικά η πρωτεύουσα του η Ντενπασάρ είναι το κέντρο της ανάπτυξης και του πλούτου του νησιού. Τις τελευταίες μάλιστα τέσσερις δεκαετίες έχει αποκτήσει την κίνηση και το συνωστισμό των γρήγορα αναπτυσσόμενων ασιατικών πόλεων χωρίς όμως να διαθέτει την υποδομή που συνήθως γεννά τέτοιες συνθήκες.

Μπορεί η Despasar να μην είναι κανένας τροπικός παράδεισος, αλλά είναι κομμάτι του «πραγματικού» Μπαλί, ενώ σε αρκετές περιοχές ο επισκέπτης μπορεί να κυκλοφορήσει με dokar, ένα δίτροχο κάρο που το σέρνει αλογάκι.

Η περιοχή της Kuta είναι μακράν το μεγαλύτερο τουριστικό θέρετρο του Μπαλί. Βρίσκεται κοντά στο αεροδρόμιο και διαθέτει την καλύτερη γκάμα ξενοδοχείων, εστιατορίων και τουριστικών ανέσεων. Παραλίες με έντονη ζωή, τα ψώνια και η νυχτερινή διασκέδαση είναι τα βασικά χαρακτηριστικά της περιοχής.

Μία κάπως ακριβότερη, σε σχέση με την Kuta, είναι η πόλη Sanur. Μία εναλλακτική πρόταση για διακοπές στο Μπαλί με βασικό στοιχείο την παραλία με τη λευκή άμμο. Όταν έχει άμπωτη η παραλία είναι πλατιά και το νερό ρηχό, ενώ όταν έχει παλίρροια η παραλία γίνεται στενή και σε κάποια σημεία ανύπαρκτη. Η ιερατική επιρροή παραμένει ισχυρή, και η Sanur είναι από τις λίγες κοινότητες που εξακολουθούν να διοικούνται από μέλη της κάστας των Βραχμάνων. Είναι γνωστή ως πατρίδα μάγων και θεραπευτών και ως κέντρο τόσο μαύρης όσο και λευκής μαγείας.

Μόλις 250 χλμ. στα ανοιχτά, νότια της Sanur, βρίσκεται το Pulau Serangau (Νησί των Χελωνών), το οποίο συνδέουν με τη στεριά ένας υπερυψωμένος δρόμος και μία γέφυρα. Το νησί πήρε το όνομά του από τις χελώνες που γεννούσαν εκεί τα αυγά τους, οι οποίες όμως έχουν πλέον εξαφανιστεί.

Το κύριο λιμάνι που Μπαλί βρίσκεται στην είσοδο του κόλπου Teluk Benoa. Από εκεί φεύγουν τα πλοία προς το νησί Lombok και άλλα λιμάνια της Ινδονησίας, ενώ αποτελεί σημείο απόπλου για τα πολυτελή κρουαζιερόπλοια και σημείο αναχώρησης εκδρομών για ψάρεμα, καταδύσεις και σερφινγκ.

Νότια της πόλης Kuta και του αεροδρομίου βρίσκεται το Teluk Jimbaran, ένας υπέροχος ημικυκλικός σχηματισμός λευκού άμμου και γαλάζιας θάλασσας, ο οποίος καταλήγει σε ένα θαμνώδες ακρωτήριο. Στην περιοχή βρίσκεται και το τουριστικό θέρετρο Nusa Dua. Αξιόλογη είναι επίσης η Il Ula Watu στη δυτική Bukit, προσφέροντας ωραίες απόψεις του νοτίου Μπαλί και η χερσόνησος Tanjung Benoa. Εκεί βρίσκεται το χωριό Benoa ένα από τα πολυθρησκευτικά κέντρα του Μπαλί με έναν κινέζικο ναό, ένα τζάμι και έναν ινδουιστικό ναό.

2.2.3.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΑΛΙ

Ø Μουσείο Negri Propinsi Bali

Το μουσείο αυτό ίδρυσε το 1910 ένας Ολλανδός Αρμοστής, τον οποίο είχε ανησυχήσει η εξαγωγή από το νησί σημαντικών από πολιτιστικής άποψης, αντικειμένων τέχνης. Αποτελείται από αρκετά κτίρια και πτέρυγες και περιλαμβάνει δείγματα της αρχιτεκτονικής των ανακτόρων και των ναών. Το κυρίως κτίριο έχει μία συλλογή προϊστορικών ευρημάτων, όπως πέτρινες σαρκοφάγους, λίθινα και μπρούτζινα εργαλεία. Η βόρεια πτέρυγα στεγάζει κουστούμια και μάσκες χορού, η κεντρική φιλοξενεί εκθέματα που έχουν σχέση με τη θρησκεία του Μπαλί, περιλαμβάνοντας τελετουργικά αντικείμενα, ημερολόγια και ιερατικά ενδύματα, ενώ η νότια πτέρυγα, φτιαγμένη σαν παλάτι, διαθέτει μία πλούσια συλλογή υφασμάτων.

Ø Ο Ναός Pura Jagatnatha

Ο Ναός βρίσκεται στη Denpasar, είναι αφιερωμένος στην υπέρτατη θεότητα, τον Sanghyang Widi και ανεγέρθηκε το 1951. Ο ιερός χώρος είναι φτιαγμένος από λευκό κοράλλι και αποτελείται από ένα θρόνο πάνω στην ιερή χελώνα και δύο ερπετά, που συμβολίζουν τη δημιουργία του κόσμου. Κάθε μήνα λαμβάνουν χώρα δύο μεγάλες γιορτές στο ναό, κατά τη διάρκεια της πανσελήνου και της νέας σελήνης με παραστάσεις μαριονέτων στη σκιά.

Ø Taman Wedhi Budaya

Πρόκειται για το κέντρο τεχνών στο ανατολικό τμήμα της Denpasar. Εγκαινιάστηκε το 1973 ως ακαδημία και χώρος παρουσίασης του μπαλινέζικου πολιτισμού. Από τα μέσα Ιουνίου ως τα μέσα Ιουλίου το κέντρο φιλοξενεί το Bali Arts Festival, με χορούς, μουσική και έκθεση έργων λαϊκής τέχνης από ολόκληρο το Μπαλί.

Ø Μουσείο Le Mayer

Ο Βέλγος καλλιτέχνης Αντριάν Ζαν Λε Μαγέ ντε Μερπ (1880 – 1958) έζησε στο σπίτι αυτό από το 1935 μέχρι το θάνατό του. Βρίσκεται στη πόλη Sanur του νότιου Μπαλί και είναι ένα δείγμα μπαλινέζικης αρχιτεκτονικής. Στο μουσείο εκτίθενται κάποιοι πίνακες του Λε Μαγέ από τα ταξίδια του στην Αφρική, την Ινδία, την Ιταλία, τη Γαλλία και το Νότιο Ειρηνικό.

Ø Ναός του Ulu Watu

Ο ναός του Ulu Watu είναι ένας από τους αρκετούς σημαντικούς ναούς στη νότια ακτή του Μπαλί που είναι αφιερωμένοι στα πνεύματα της θάλασσας. Ιδρύθηκε τον 11^ο αιώνα από τον ιερέα Έμπου Κουτουράν και βρίσκεται στο απόκρημνο νοτιοδυτικό άκρο της χερσονήσου, στην κορυφή απότομων, κατακόρυφων βράχων που σφυροκοπά το κύμα. Η είσοδος είναι μία θολωτή πύλη με αγάλματα, ενώ στο εσωτερικό οι τοίχοι είναι φτιαγμένοι από κοραλλί τούβλα και καλύπτονται από περίπλοκα ανάγλυφα με θέματα από την μπαλινέζικη μυθολογία.

2.2.4. IABA

Η Ιάβα είναι το πέμπτο σε μέγεθος νησί της Ινδονησίας. Πρωτεύουσα είναι η Τζακάρτα, πολιτικοοικονομικό κέντρο όλης της Ινδονησίας. Η πόλη προσελκύει Ινδονήσιους από τις τέσσερις γωνίες του αρχιπελάγους, ενώ ουρανοξύστες κατασκευάστηκαν ως σύμβολα κύρους, ευημερίας και μίας εκρηκτικής οικονομικής ανάπτυξης. Το κέντρο απλώνεται γύρω από την Πλατεία Merdeka στην οποία δεσπόζει το υψηλό Εθνικό Μνημείο του Σουκάρνο με τη χρυσή κορυφή.

Βόρεια του Μνημείου, η παλαιά πόλη της Kota είναι το κύριο τουριστικό αξιοθέατο της Τζακάρτα και σε μικρή απόσταση βρίσκεται το παλαιό λιμάνι της Sunda Kelapa, όπου εκεί αράζουν πολλά ιστιοφόρα πλοία. Το νέο λιμάνι είναι το Tanjung Priok, κοντά στο πάρκο αναψυχής Taman Impiriau Jaya Ancol, το οποίο διαθέτει ξενοδοχεία, νυχτερινά κέντρα, θέατρα και αθλητικές εγκαταστάσεις.

Μόλις λίγα χιλιόμετρα στ' ανοιχτά του Κόλπου της Τζακάρτα βρίσκονται τα Pulau Seribu. Πρόκειται για ένα σύμπλεγμα 130 εξωτικών νησιών, εκ των οποίων τα 37 αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης για εμπορικούς σκοπούς. Οι λευκές παραλίες, η ήρεμη και καθαρή θάλασσα και ο αβίαστος ρυθμός ζωής είναι τα κύρια χαρακτηριστικά των νησιών. Σημαντική επίσης πόλη για την καλλιτεχνική και πνευματική κληρονομιά του νησιού είναι η Yogyakarta. Παραμένει η κυριότερη τουριστική πόλη της Ιάβας με αμέτρητα ξενοδοχεία, εστιατόρια και αξιοθέατα, ενώ παράλληλα διατηρεί έναν αργό και συντηρητικό ρυθμό ζωής.

Καθαρά ινδονησιακή πόλη είναι η Bokor, που οι ντόπιοι ονομάζουν «πόλη της βροχής» εξαιτίας των καθημερινών βροχοπτώσεων στην περιοχή.

Στην Νότια Ιάβα βρίσκεται το Pangandaran, ένα μικρό ψαροχώρι, που έχει εξελιχθεί σε τουριστικό θέρετρο με πολύ γραφικότητα και χρώμα. Στο νότιο άκρο του υπάρχει μία μικρή ζούγκλα, η οποία είναι πλέον εθνικό πάρκο και διασχίζεται από το Green Canyon, ένα βαθύ φαράγγι. Πυκνή βλάστηση, σμαραγδένια νερά, σκοτεινές σπηλιές και πελώρια ιγκουάνα είναι τα στοιχεία που συνθέτουν την περιοχή.

Αξιοσημείωτο επίσης είναι το παραδοσιακό χωριό Kabung Naka στη δυτική Ιάβα, πνιγμένο μέσα στους πανύψηλους κοκκοφοίνικες και τους καταπράσινους ορυζώνες. Οι κάτοικοί του, που ανήκουν στη φυλή των Σουντανέζων, προτιμούν να ζουν στην απομόνωση που τους προσφέρει ο μικρός οικισμός τους, παρά να ακολουθήσουν τους ξέφρενους ρυθμούς εκσυγχρονισμού των μεγάλων πόλεων.

2.2.4.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΙΑΒΑΣ

Ø Βοτανικός Κήπος Κεμπούν Ραγια

Πρόκειται για εννιακόσια στρέμματα πυκνής βλάστησης με χιλιάδες είδη τροπικών δέντρων απ' όλο τον κόσμο, σμαραγδένιες λίμνες και φιδογυριστά ποτάμια

Ø Μνημείο Μπορομπουντούρ

Είναι το μεγαλύτερο βουδιστικό μνημείο του κόσμου και βρίσκεται στην κεντρική Ιάβα. Εκτός του ότι χτίστηκε γύρω στον 8^ο αιώνα, ελάχιστα άλλα πράγματα είναι γνωστά για την ιστορία αυτής της ογκωδέστατης κατασκευής. Μέσα στην τροπική βλάστηση, 55.000 κυβικά μέτρα ηφαιστειακού πετρώματος σχηματίζουν μία τεράστια κλιμακωτή πυραμίδα που μοιάζει σαν συνέχεια του λόφου πάνω στον οποίο χτίστηκε. Έξι τετράγωνες πλατφόρμες και τρεις κυκλικές, διαδοχικά χτισμένες η μία πάνω στην άλλη, δημιουργούν εξώστες – διαδρόμους, συνολικού μήκους πέντε χιλιομέτρων, που οδηγούν στην κορυφή. Εκεί ανάμεσα σε 72 διάτρητα στούπα που περιέχουν αγάλματα του Βούδα, ορθώνεται το κεντρικό στούπα, ο «θόλος του ουρανού». Ολόκληρη η κατασκευή αποτελεί ένα τρισδιάστατο μοντέλο του βουδιστικού σύμπαντος και συμβολίζει τον πνευματικό δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει ο πιστός για να γνωρίσει την Τελειότητα και την Απόλυτη Αλήθεια. Ο προσκυνητής που σκαρφαλώνει στο Μπορομπουντούρ πρέπει να κάνει το γύρο όλων των διαδρόμων πριν φτάσει στην κορυφή.

Ø Μουσείο Ιστορίας της Τζακάρτα

Το Μουσείο Ιστορίας της Τζακάρτα στεγάζεται στο παλαιό δημαρχείο της Μπατάβια. Θυμίζει έντονα το παρελθόν της ολλανδικής κυριαρχίας στην Ινδονησία και κτίστηκε το 1627. Τα υπόγεια του αποτέλεσαν την κύρια φυλακή της Ματάβια. Σήμερα περιέχει βαριά, σκαλιστά έπιπλα και άλλα ενθύμια από την ολλανδική περίοδο.

Ø Μουσείο Wayang

Βρίσκεται στη Τζακάρτα, διαθέτει μία από τις καλύτερες συλλογές από μαριονέτες wayang στην Ιάβα και περιλαμβάνει μαριονέτες όχι μόνο από την Ινδονησία αλλά και από την Κίνα, τη Μαλαισία, την Ινδία και τη Καμπότζη.

Ø Μουσείο Καλών Τεχνών

Κτίστηκε μεταξύ 1866 και 1870 για να στεγάσει το Δικαστικό Μέγαρο και σήμερα είναι μουσείο. Φιλοξενεί σύγχρονους πίνακες, έργα επιφανών ζωγράφων. Μέρος του κτιρίου αποτελεί μουσείο κεραμικών, με κινέζικα πήλινα και τερακότα των Majarahit.

Ø Ναυτικό Μουσείο

Στη περιοχή Sunda Kelapa της Τζακάρτα βρίσκεται το Ναυτικό Μουσείο. Περιέχει εκθέματα από όλο το ινδονησιακό αρχιπέλαγος και μία ενδιαφέρουσα συλλογή από παλιές φωτογραφίες που αναπαριστούν το ταξίδι από την Ευρώπη στη Τζακάρτα.

Ø Εθνικό Μουσείο

Πρόκειται για το καλύτερο μουσείο στην Ινδονησία και ένα από τα καλύτερα στη Νοτιοανατολική Ασία. Βρίσκεται στη Τζακάρτα και χτίστηκε το 1862. Διαθέτει μία τεράστια συλλογή από αντικείμενα του πολιτισμού διαφόρων φυλετικών ομάδων της χώρας, όπως κουστούμια, μουσικά όργανα, μοντέλα σπιτιών. Εντύπωση επίσης προκαλούν τα χρυσά εκθέματα στην Αίθουσα των Θησαυρών και ο μπρούτζινος ελέφαντας έξω από το μουσείο, δώρο του βασιλιά της Ταϊλάνδης το 1871.

Ø Ψυχαγωγικό Πάρκο Ancol

Κτίστηκε στη Τζακάρτα σε έδαφος που δημιουργήθηκε από επιχωματώσεις της θάλασσας, το 1962. Κύρια αξιοθέατά του είναι η Αγορά Τέχνης που διαθέτει υπαίθρια καφέ, καλλιτεχνικές εκθέσεις και ζωντανή μουσική. Το ενυδρείο Seaworld με το τεράστιο τούνελ για τους επισκέπτες, τις πολλές πισίνες και τα διάφορα θαλάσσια είδη. Επίσης ένα από τα πιο αγαπητά τμήματα του Πάρκου είναι το «Dunia Fantasi», «ο Φανταστικός Κόσμος», το οποίο διαθέτει διάφορα διασκεδαστικά παιχνίδια και μοιάζει ιδιαίτερα με την Disneyland.

Ø Ζωολογικός Κήπος Ragunan

Βρίσκεται στην περιοχή Pasar Minggu. Φιλοξενεί 4.000 ζώα και ανάμεσα τους άγρια είδη της Ινδονησίας, όπως δράκους του Κομόντο, ένα είδος πολύ μεγάλης σαύρας και ουραγοτάγκους. Ο κήπος καλύπτει 1.340 στρέμματα με πολλά μπαμπού, φυτά της ζούγκλας και μία τεχνητή λίμνη.

Ø Kraton

Πρόκειται για το παλάτι των σουλτάνων την Yogyakarta. Περιλαμβάνει τη δική του αγορά, καταστήματα, εργαστήρια ασημιού, τζάμια. Κέντρο του Kraton αποτελεί η αίθουσα υποδοχής, η Bangsal Kencana, με το περίτεχνα διακοσμημένο ταβάνι της και τις υπέροχες κολώνες από σκαλιστό ξύλο, ενώ μεγάλο μέρος του παλατιού χρησιμοποιείται σαν μουσείο.

Ø Taman Sari

Είναι γνωστό ως Κάστρο Νερού και βρίσκεται στη Yogyakarta. Κάποτε ήταν πάρκο με παλάτια, λίμνες και υδάτινα κανάλια αλλά ο Πόλεμος στην Ιάβα και ο σεισμός το 1865 το κατέστρεψε. Σήμερα το μεγαλύτερο μέρος του Taman Sari είναι ερείπια με μικρά σπίτια και γκαλερί, ενώ ενδιαφέρον παρουσιάζει το σημείο με τους υπόγειους διαδρόμους, το μεγάλο υπόγειο τζαμί και ο πύργος.

Ø Το Φρούριο Benteng Vredeborg

Είναι ένα φρούριο της ολλανδικής εποχής που χρονολογείται από το 1765 και βρίσκεται στη Yogyakarta. Έχει ανακαινιστεί και αποτελεί σήμερα ένα μουσείο με διοράματα που διηγούνται την ιστορία της πόλης.

2.2.5. ΚΕΛΕΒΗΉ ΣΟΥΛΑΒΕΖΙ

Αναμφίβολα ένα νησί με πολύπλοκο σχήμα και ένα κεντρικό ορεινό τμήμα από το οποίο εκφύονται 4 βραχίονες προς την ανατολή, το βορρά και το νότο.

Η άγρια φύση του νησιού είναι απaráμιλλης ομορφιάς. Το όρος Γκουντούγκ Ραντεμάλιο με 3.450 μ. υψόμετρο κυριαρχεί στην κεντρική ορεινή ζώνη, ενώ τα δεκάδες ανενεργά αλλά και τα 11 ενεργά ηφαίστεια προκαλούν δέος. Η Κελέβη είναι γνωστή για τις μεγάλες σπηλιές της και για τις τεράστιες λίμνες της, ειδικά για την Τοβούτη και τη Πόσο. Ατελείωτες ακτές, πολλές από αυτές ακόμα παρθένες, δίνουν καταφύγιο σε θαλάσσιες χελώνες ενώ κοραλλιογενείς ύφαλοι περιβάλλουν το νησί. Η περιοχή φιλοξενεί μια αφάνταστη ποικιλία ζώων. Παραδεισένια πουλιά, αγριόχοιροι και πίθηκοι ζουν ακόμα ανενόχλητοι στα πυκνά δάση της.

Η Πρωτεύουσα, Ουζούγκ Πατάνγκ, ήταν πάντα πολυάσχολο λιμάνι. Παλιά ήταν γνωστή σαν Μακασάρ και ήταν εμπορικό κέντρο των μουσουλμάνων Μπούγκις. Χτίστηκε κατά τη διάρκεια της βασιλείας του 10^{ου} Σουλτάνου των Γκόουα και ήταν ένα από τα 11 φρούριά του. Αργότερα έγινε έδρα του Σουλτάνου, ενώ μετά την κατάληψή της από τα ολλανδικά στρατεύματα, η πόλη έγινε πολιτιστικό και εμπορικό κέντρο των Ολλανδών.

Στην Κελέβη ο επισκέπτης αξίζει να θαυμάσει το λιμάνι Ουζούνγκ Παντάγκ με τα υπέροχα ιστιοφόρα, τα χωριά των Μπούγκις από τα οποία προέρχονταν κυρίως πειρατές και τη περιοχή Ραντεπάο, τη πολιτιστική εστία της φυλής των Τοράτζα. Ζούν παραδοσιακά σε μικρούς καταυλισμούς, περιστοιχισμένους κυκλικά από πέτρινα τείχη.

Το παλαιότερο όμως χωριό είναι η Παλάγονα στο οποίο βρίσκονται τα νεκρικά σπήλαια του Λόντα, που προορίζονταν για τους ευγενείς, με κρεμαστούς νάρθηκες λαξεμένους σε κάθετη βουνοπλαγιά. Εκδρομές πραγματοποιούνται και στα πολυάριθμα μικρότερα νησιά που περιβάλλουν την Κελέβη.

2.2.5.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΚΕΛΕΒΗΣ

Ø Το Φρούριο Ρότερνταμ

Οι αρχιτεκτονικές επιρροές, τόσο των ντόπιων όσο και των Ολλανδών αποίκων, διακρίνονται στο Φρούριο Ρότερνταμ που βρίσκεται κοντά στο λιμάνι. Χτισμένο το 1545 είναι γνωστό ως Μπεντένγκ και στεγάζει το Ωδείο και τη Σχολή Μουσικής και Χορού, το Ιστορικό και Αρχαιολογικό Ινστιτούτο και τα Εθνικά Αρχεία.

Ø Η Γη των Τοράγιας

Το τουριστικό κέντρο της περιοχής είναι το Ραντεπιάο, 328 χλμ. Από την πρωτεύουσα, η περιοχή Τάνα Τοράγια προκαλεί ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Είναι γνωστή για τα ξυλόγλυπτα τόνγκοναν, τα σπίτια με τη βοϊδοκεφαλή στην οροφή τους, και τις παράξενες τελετές ταφής που συνήθως τελούνται Ιούλιο και Αύγουστο. Ανάμεσα σε φυτείες με γαρίφαλο, πιπέρι, ρύζι και καλαμπόκι βρίσκονται τα τόνγκοναν, τα ακατοίκητα πλέον σπίτια των Τοράγιας. Τα περισσότερα είναι κτισμένα σε ψηλές πλαγιές, υπενθυμίζοντας την υψηλή καταγωγή της φυλής.

Ø Ο παράξενος κόσμος των Τάου Τάου

Πρόκειται για τα περίφημα ομοιώματα νεκρών, που ξεπροβάλλουν από τις κουφάλες των βράχων στην περιοχή Λέμο. Τα Τάου Τάου είναι ξύλινες αναπαραστάσεις ολόκληρων οικογενειών. Μοιάζουν να κάθονται ακίνητες μέσα στους βράχους με μάτια στυλωμένα στο κενό. Τα αυθεντικά εκλάπησαν τη δεκαετία του '80 για να πουληθούν στις διεθνείς αγορές τέχνης και τώρα έχουν αντικατασταθεί από απομιμήσεις τους.

Δίπλα τους μικρές πόρτες στο βράχο κρύβουν τα κόκαλα των νεκρών. Ακόμα και τώρα τα Τάου Τάου φτιάχνονται από ειδικευμένους στο σκάλισμα τεχνίτες. Το ξύλινο ομοίωμα είναι βαμμένο και ντυμένο έτσι που να μοιάζει όσο το δυνατό περισσότερο με το νεκρό, που συνήθως βρίσκεται βαλσαμωμένος σε κάποιο φέρετρο. Το φέρετρο είναι τοποθετημένο σε κάποια κουφάλα του βράχου, που φιλοξενεί τις οικογένειες νεκρών.

2.2.6. ΔΥΤΙΚΗ ΝΕΑ ΓΟΥΪΝΕΑ Ή ΙΡΙΑΝ ΤΖΑΓΙΑ.

Η Παπούα, παλιότερα γνωστή ως Ίριαν Τζάγια, είναι το δυτικό μισό τμήμα της Νέας Γουινέας, του δεύτερου μεγαλύτερου νησιού στον κόσμο. Η περιοχή αυτή είναι κυρίως αδιαπέραστη ζούγκλα, όπου οι παραδοσιακές φυλές προσπαθούν να επιβιώσουν μέσα στις σκληρές συνθήκες του φυσικού περιβάλλοντος και την εισβολή του σύγχρονου τρόπου ζωής, αν και οι περισσότεροι κάτοικοι ζουν μέσα και γύρω από μερικές πόλεις κατά μήκος των ακτών.

Σχεδόν όλοι οι επισκέπτες κατευθύνονται στην κοιλάδα Baliem, τόπο γέννησης ορισμένων από τους πιο αξιοθαύμαστους πολιτισμούς στη Γη, ενώ κάποιοι συμπεριλαμβάνουν εκδρομές για καταδύσεις στα βυθισμένα σκάφη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου γύρω από το Pulau Biak (νήσος Μπιάκ).

Η οροσειρά Pegunungan Moore είναι η ραχοκοκαλιά του νησιού και διαθέτει την υψηλότερη κορυφή, το Puncak Jay (5.050 μ.), ενώ σε άλλα βουνά υπάρχει πάντα χιόνι και μικροί παγετώνες. Αλπικά βοσκοτόπια, άγριες βουνοκορφές, τροπικά δάση, ποταμοί με πανίσχυρο ρεύμα, γλυκά ρυάκια, εκπληκτικά βράχια και φαράγγια, όλα συνθέτουν το πολύπλευρο τοπίο των υψιπέδων. Βάλτοι με μητρόξυλα, ένα είδος φοινικόδεντρου και χαμηλές πεδιάδες με προσχώσεις που κάνουν εύφορο το χώμα κυριαρχούν στο νοτιοανατολικό τμήμα γύρω από το Merauke, ενώ βάλτοι εκτείνονται σε μήκος 300 χλμ. προς την ενδοχώρα γύρω από την περιοχή Asmat. Παραλίες με κατάλευκη άμμο διάσπαρτες με καρυδιές πάνω στη βόρεια ακτή και ιδιαίτερα στα προσβάσιμα νησιά Biak, Numfor και Yapen δίνουν επίσης τροπικά χαρακτηριστικά στη δυτική Νέα Γουινέα.

Σε γενικές γραμμές η καλύτερη εποχή, με τις λιγότερες βροχές, για να επισκεφθεί κανείς τη δυτική Νέα Γουϊνέα είναι μεταξύ Μαΐου και Οκτωβρίου.

Βασικό στοιχείο του νησιού είναι τα cenderawasih, τα πουλιά του παραδείσου, τα οποία κατοικούν σε τμήματα των περιοχών Kepala, Burung και Pulau Yaren. Το 20% περίπου της Παπούα θεωρείται προστατευόμενη περιοχή με εθνικά πάρκα και καταφύγια, ενώ πολλές περιοχές παραμένουν ουσιαστικά απροσπέλαστες στους τουρίστες.

Στη περιοχή Pegunungan Aifak, σε υψόμετρο 2.030 μ. αξίζει να επισκεφθεί κανείς τις κρυστάλλινες και βαθιές λίμνες Anggi και την πόλη Ransiki, η οποία βρίσκεται μέσα στη ζούγκλα. Το ταξίδι είναι δύσκολο αλλά το τοπίο μαγευτικό.

Το κέντρο των μέσων συγκοινωνίας, εμπορίου και τουρισμού στην Κεντρική Παπούα είναι το Pulau Biak, ενώ αξιόλογη είναι η παραλία Pantai Emfendi στο χωρίο Adoki, με λεπτή, άσπρη άμμο και υπέροχη θέα. Συνεχίζοντας ο επισκέπτης θα συναντήσει τα γραφικά χωριά Urfu και Samber, τα οποία περιβάλλονται από καταπληκτικούς βραχώδεις σχηματισμούς.

Πολλά επίσης είναι τα νησιά που πλαισιώνουν την κεντρική Παπούα όπως τα νησιά Padaido, ένα εξάισιο σύμπλεγμα 36 υφάλων και νησιών, από τα οποία τα 13 μόνο κατοικούνται. Ενδείκνυνται για κολύμπι, καταδύσεις και παρατήρηση του βυθού.

Ο πιο δημοφιλής προορισμός είναι η κοιλάδα Baliem στο εσωτερικό του νησιού. Παρόλο που η φυλή Dani, η οποία κατοικεί στο μεγαλύτερο τμήμα της κοιλάδας, έχουν υιοθετήσει κάποιες δυτικές πολυτέλειες και στην κύρια πόλη, τη Wamena υπάρχουν μερικές σύγχρονες εγκαταστάσεις, η περιοχή παραμένει μία από τις τελευταίες, συναρπαστικές και παραδοσιακές περιοχές στον κόσμο.

Ανατολικά της κοιλάδας βρίσκονται οι πόλεις Sentari και Sayapura, όπου από εκεί μπορεί κανείς να επισκεφθεί την απομακρυσμένη και βαλτώδη περιοχή της φυλής Asmat, γνωστοί ως κυνηγοί κεφαλών. Εντύπωση προκαλούν οι Kombai και Koravai, οι οποίοι ζουν σε σπίτια πάνω σε δέντρα, με σκοπό να αποφύγουν τις πλημμύρες, τα άγρια ζώα και τις επιθέσεις εχθρικών φυλών.

2.2.6.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΝΕΑΣ ΓΟΥΪΝΕΑΣ

Ø Εθνικό Θαλάσσιο Πάρκο Κόλπου Cenderawasih

Το καταφύγιο αποτελείται από 18 νησιά και 500 χλμ. ακτογραμμής. Στην προστατευόμενη περιοχή ζουν απειλούμενα είδη γιγάντιων μυδιών, χελωνών και ντούγκονγκ (θαλάσσια θηλαστικά). Ο επισκέπτης μπορεί επίσης να ασχοληθεί με την παρατήρηση πουλιών, τα οποία ανέρχονται περίπου στα 150 είδη.

Ø Μουσείο Cenderawasih

Το μουσείο αυτό διαθέτει κάλυκες, μηχανήματα και όπλα του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, καθώς και ορισμένα ιαπωνικά αντικείμενα στον κήπο. Βρίσκεται στη κεντρική Παπούα, στη πόλη Kota Biak.

Ø Κέντρο Εκπαίδευσης Γερακιών του Biak

Το συγκρότημα βρίσκεται 7 χλμ. δυτικά του Kota Biak. Έχει κυρίως αετούς αλλά ο επισκέπτης μπορεί ακόμα να θαυμάσει μία μεγάλη ποικιλία πουλιών.

Ø Σπήλαιο Gua Binsari

Στη διάρκεια του πολέμου το σπήλαιο, το οποίο ήταν στην πραγματικότητα μία σήραγγα μήκους πολλών χιλιομέτρων που οδηγεί στο Bosnik, ήταν τόπος κατοικίας χιλιάδων Ιαπώνων στρατιωτών. Οι ντόπιοι αρνούνται να προχωρήσουν βαθιά μες στη σπηλιά λόγω των φιδιών και των νυχτερίδων. Ένα μικρό μουσείο πάνω στο δρόμο στεγάζει μία σημαντική συλλογή ιαπωνικών όπλων και φωτογραφιών από το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ø Καταφύγιο Βορείου Biak

Στο βόρειο άκρο του Pulau Biak βρίσκεται το Jaman Biak Utara, 110 τετρ. χλμ. πυκνής ζούγκλας με αμόλυντες παραλίες. Σημαντικό αξιοθέατο είναι το Air Terjun Warfasak, ένας φαρδύς καταρράκτης που χύνεται μέσα σε μία λίμνη.

Ø Μουσείο Palimo Adat

Στην κοιλάδα Baliem και συγκεκριμένα στη περιοχή Wesaput βρίσκεται το Μουσείο Palimo Adat. Διαθέτει μία μικρή αλλά ενδιαφέρουσα συλλογή με ενδυμασίες, διακοσμητικά και όργανα των Dani. Στο πίσω μέρος του μουσείου βρίσκεται μία κρεμαστή γέφυρα μήκους 90 μέτρων όπου δίπλα στήνεται συχνά η αγορά των Dani.

Ø Μουσείο Kebudayaan & Kemajuan

Πρόκειται για το Μουσείο Πολιτισμού και Προόδου και βρίσκεται στην πόλη Merauke. Βρίσκεται πίσω από το τζαμί της περιοχής και φιλοξενεί πολιτιστικά εκθέματα.

2.2.7. ΜΟΛΟΥΚΕΣ ΝΗΣΟΙ.

Πρόκειται για ένα σύμπλεγμα νησιών, η συνολική επιφάνεια των οποίων υπολογίζεται σε περίπου 60.000 τετρ. χλμ. Οι Μολούκες έγιναν πολύ γνωστές κατά τη διάρκεια των μεγάλων εξερευνήσεων του πλανήτη, επειδή υπήρξαν τα κατ'εξοχήν νησιά των μπαχαρικών που αναζητούσαν οι Ευρωπαίοι. Προσφέρουν υπέροχες παραλίες, ηφαίστεια και πολλές περιοχές για εξερεύνηση.

2.2.8. ΜΠΙΝΤΑΝ

Το Μπιντάν βρίσκεται στο σταυροδρόμι της Ινδοκίνας, νότια της Σιγκαπούρης. Θεωρείται ένα εξωτικό νησί με υπερπολυτελή θέρετρα και πανέμορφες αμμουδιές. Ειδικά στο βόρειο τμήμα του νησιού έχουν γίνει μεγάλες επενδύσεις, με γήπεδα τένις και resorts που έχουν εναρμονιστεί απόλυτα με το περιβάλλον. Τα τοπικά γραφεία προσφέρουν διαφορετικές δραστηριότητες, όπως βόλτα με κανό στο ποτάμι Sebung όπου ο επισκέπτης συναντά μαγκρόβια δάση, νερόφιδα, πιθήκους, σαύρες και χιλιάδες τυγολαμπίδες.

Η κύρια πόλη του νησιού είναι η Tanjung Pinang όπου υπάρχουν πολυάριθμα ξύλινα παραδοσιακά σπίτια πάνω σε πασσάλους και ψαράδικα στο πολύβουο λιμανάκι στα νότια του νησιού.

2.2.8.1. ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΙΝΤΑΝ

Ø Penyengat Royal Mosque

Πρόκειται για το μεγάλο βασιλικό τζαμί του νησιού, το οποίο μαρτυρά το ένδοξο παρελθόν του.

Ø Το δάσος Gunung Bintan

Το Μπιντάν ξεχωρίζει για την πλούσια τροπική του βλάστηση, καθώς το δάσος της βροχής Gunung Bintan φιλοξενεί δέντρα ύψους 40 μέτρων, σπάνια ζώα, δροσιστικούς καταρράκτες και πανέμορφα φυτά.

2.3. ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Οι εκδηλώσεις στην Ινδονησία είναι πολλές καθώς η χώρα συγκεντρώνει ποικίλα πολιτισμικά στοιχεία. Ορισμένες από τις εκδηλώσεις αυτές είναι:

Ø **Η επέτειος της Τζακάρτα** στις 22 Ιουνίου, η οποία αφορά την ημερομηνία ίδρυσης της πόλης, το 1527 και γιορτάζεται με πυροτεχνήματα και την υπαίθρια έκθεση της Τζακάρτα.

Ø **Η γιορτή της Οδού JI Jaksa**, περιλαμβάνει παραδοσιακούς χορούς, θέατρο, μουσική καθώς και δημοφιλείς σύγχρονες παραστάσεις. Πάγκοι στο δρόμο πουλούν σουβενίρ ενώ διοργανώνονται εκθέσεις τέχνης και φωτογραφίας. Διαρκεί μία εβδομάδα τον Αύγουστο.

Ø **Η ημέρα Ανεξαρτησίας** της Ινδονησίας, η οποία γιορτάζεται στις 17 Αυγούστου ενώ οι παρελάσεις στη Τζακάρτα είναι οι μεγαλύτερες που γίνονται στη χώρα.

Ø **Bali Arts Festival**, με χορούς, μουσική και έκθεση έργων λαϊκής τέχνης. Πραγματοποιείται από τα μέσα Ιουνίου έως τα μέσα Ιουλίου στο Taman Wedhi Budaga, ένα μεγάλο κέντρο τεχνών στο Μπαλί.

Ø **Οι γιορτές Gerebeg**, οι οποίες πραγματοποιούνται κάθε χρόνο και δίνουν την αφορμή για τις πιο πολύχρωμες με μεγαλοπρεπείς πομπές στην Ιάβα. Φρουροί του παλατιού, υπηρέτες με παραδοσιακές ενδυμασίες της αυλής και μεγάλα διακοσμημένα άρματα κατευθύνονται προς το τζαμί, υπό τους ήχους προσευχής και παραδοσιακής μουσικής.

Ø **Idul Fitri**, κινητή εορτή το Νοέμβριο η οποία σηματοδοτεί το τέλος του Ραμαζανιού και συνοδεύεται από θορυβώδη εορτασμό.

Ø **Ημέρα του Waisak**, κινητή εορτή το Μάιο και αφορά τα γενέθλια, τη φώτιση και το θάνατο του Βούδα.

Ø **Idul Adha**, κινητή μουσουλμανική εορτή το Φεβρουάριο, η οποία εορτάζεται με προσευχές και πανηγυρισμούς.

Ø **Nyeri**, πρόκειται για την μπαλινέζικη πρωτοχρονιά η οποία σηματοδοτεί το τέλος του ινδουιστικού Saka (σεληνιακού) ημερολογίου. Την παραμονή του Nyeri, τα κακά πνεύματα εκδιώκονται με τύμπανα και αναμμένους πυρσούς, ενώ ανήμερα οι Μπαλινέζοι μένουν στο σπίτι τους και όλες οι επιχειρήσεις παραμένουν κλειστές ώστε τα κακά πνεύματα να βρουν μόνο ερημωμένους δρόμους και να φύγουν. Η ημερομηνία της εορτής ανακοινώνεται στην αρχή του χρόνου αλλά συνήθως πέφτει τον Απρίλιο ή τον Μάρτιο.

Ø **Πολιτιστικό φεστιβάλ Jayapura**, λαμβάνει χώρα στη δυτική Νέα Γουϊνέα τον Αύγουστο. Η πόλη φιλοξενεί μία σειρά χορευτικών και μουσικών παραστάσεων από ολόκληρο το νησί.

Ø **Φεστιβάλ Baliem**, αυτό το θεαματικό φεστιβάλ περιλαμβάνει αναπαραστάσεις φυλετικών συγκρούσεων παραδοσιακούς χορούς και αγώνες γουρουινιών.

Ø **Φεστιβάλ Munara**, γίνεται μέσα Αυγούστου στο Pulau Biak της Νέας Γουϊνέας και περιλαμβάνει αναστενάρηδες, παραδοσιακούς χορούς και κωπηλατικούς αγώνες.

Ø **Φεστιβάλ τέχνης και πολιτισμού Asmat**, πραγματοποιείται τον Οκτώβριο στη Νέα Γουϊνέα και περιλαμβάνει ξυλογλυπτική και παραδοσιακούς χορούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ

ΖΗΤΗΣΗ

3.1 ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

3.1.1 ΓΕΝΙΚΑ

Η Ινδονησία αποτελεί ένα ιδανικό προορισμό κυρίως για εναλλακτικές μορφές τουρισμού. Η μορφολογία του εδάφους, το υγρό στοιχείο αλλά και οι υψηλές σχετικά θερμοκρασίες δίνουν τη δυνατότητα για πολλές δραστηριότητες.

3.1.2 ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Στην Ινδονησία ο τομέας του συνεδριακού τουρισμού είναι ακόμα σε ένα χαμηλό επίπεδο ανάπτυξης και ενώ το 1989 ο αριθμός των συμμετεχόντων έφτανε τους 74.000, το 1990 σημειώθηκε σημαντική πτώση με αποτέλεσμα οι συμμετέχοντες σε συνέδρια να φτάσουν στους 49.000. Στη συνέχεια όμως η οικονομική ανάπτυξη της Ινδονησίας ευνόησε τον συγκεκριμένο τομέα στον οποίο μάλιστα δόθηκε ιδιαίτερη προώθηση. Κατασκευάστηκαν 2 νέα διεθνούς επιπέδου συνεδριακά κέντρα, χωρητικότητας 2.000 ατόμων, ενώ με την υποστήριξη της Ιαπωνίας \$100.000.000 επενδύθηκαν για την υποστήριξη του συνεδριακού τουρισμού στη Τζακάρτα.

3.1.3 ΓΕΝΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Η Ινδονησία συγκεντρώνει ως επί το πλείστον γενικό τουρισμό ή τουρισμό διακοπών – αναψυχής. Οι εξωτικές παραλίες και το τροπικό κλίμα της χώρας προσελκύουν μεγάλο αριθμό τουριστών για ανάπαυση. Σε αυτή τη κατηγορία συμπεριλαμβάνεται: (α) ο τουρισμός περιήγησης όπου ο τουρίστας παρουσιάζει γεωγραφική κινητικότητα και μετακινείται τον περισσότερο χρόνο των διακοπών του από χώρα ή από περιοχή σε περιοχή στην Ινδονησία. (β) ο τουρισμός διαμονής, όπου ο τουρίστας παραμένει στην ίδια συγκεκριμένη περιοχή σε όλη τη διάρκεια των διακοπών του και (γ) ο τουρισμός μικτού χαρακτήρα στον οποίο συνδυάζεται ο τουρισμός περιήγησης με το τουρισμό διαμονής.

3.1.4 ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ο πλούσιος πολιτισμός της Ινδονησίας και οι εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται, συγκεντρώνουν ένα σύνολο τουριστών οι οποίοι επιθυμούν να γνωρίσουν την ενδιαφέρουσα αυτή πλευρά της χώρας. Τα ιστορικά μνημεία, οι αρχαιολογικοί χώροι, τα μουσεία, οι θεατρικές παραστάσεις και η παράδοση αποτελούν πόλο έλξης για τον επισκέπτη που επιλέγει τον μορφωτικό τουρισμό.

3.1.5 ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΣΗΣ

Στις τουριστικές περιοχές της Ινδονησίας ο επισκέπτης έχει τη δυνατότητα άσκησης αθλημάτων και δραστηριοτήτων. Ειδικά στη Τζακάρτα υπάρχουν 38 γήπεδα γκολφ και θεωρείται ο ιδανικότερος προορισμός σε όλη την Ασία για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα. Στο Μπαλί ο τουρίστας μπορεί να ασχοληθεί με την ιππασία, είτε κάνοντας περιπάτους είτε παρακολουθώντας μαθήματα. Επίσης ιδιαίτερα διαδεδομένες είναι οι δραστηριότητες με μπάλα και κυρίως το βόλεϊ.

3.1.6 ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ

Οι ιδιόμορφες περιβαλλοντολογικές συνθήκες της χώρας περιέχουν σίγουρα το στοιχείο του απροσδόκητου και της έκπληξης. Η Ινδονησία ενδείκνυται για περιπλανήσεις σε άγνωστες περιοχές, κωπηλασία σε ορμητικούς ποταμούς, φωτογραφικά σαφάρι κ.α. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον μάλιστα προκαλούν τα πολυάριθμα ηφαίστεια, τα οποία δίνουν ένα ιδιαίτερο χαρακτήρα στο τουρισμό περιπέτειας.

3.1.7 ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Αρκετά διαδεδομένες είναι οι δραστηριότητες, οι οποίες πραγματοποιούνται στο θαλάσσιο χώρο της Ινδονησίας. Ενδιαφέρον προκαλούν οι καταδύσεις για την παρατήρηση της μεγάλης ποικιλίας ψαριών. Στους τουριστικούς προορισμούς λειτουργούν κέντρα τα οποία οργανώνουν θαλάσσια σπορ, ιστιοπλοΐα, θαλάσσιο σκι και εκδρομές για ψάρεμα. Αρκετά δημοφιλές σπορ είναι το σερφινγκ καθώς τα κύματα σε πολλές παραλίες της χώρας είναι κατάλληλα για τέτοιου είδους δραστηριότητα.

3.1.8 ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Η Ινδονησία προσελκύει έναν αριθμό τουριστών, οι οποίοι έχουν διάθεση να γνωρίσουν τους θρησκευτικούς τόπους της χώρας, είτε να συμμετέχουν σε θρησκευτικές εκδηλώσεις. Εξάλλου η ποικιλία θρησκευμάτων και χώρων λατρείας στην Ινδονησία μπορεί να ανταποκριθεί σε κάθε τύπο τουρίστα ο οποίος επιθυμεί να πραγματοποιήσει θρησκευτικό τουρισμό.

3.2. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Τα τελευταία χρόνια, η Ινδονησία έχει βιώσει αρκετές οικονομικές και πολιτικές αναταραχές. Ειδικά στις αρχές του '90, λόγω της εισροής χρήματος, η οικονομική ανάπτυξη ήταν εκρηκτική, κατέρρευσε όμως γρήγορα μετά την κρίση του 1997-1998. Ακολούθησαν αρκετές συγκρούσεις, γεγονός που επιβαρύνει τον τουρισμό, παρ'όλο που θεωρείται βασικό στοιχείο της βιομηχανίας.

3.3. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ

Στον τουρισμό ο Εθνικός Οργανισμός Τουρισμού αποκαλείται Γενική Διεύθυνση Τουρισμού (the Directorate General of Tourism, DGT). Εδρεύει στην Τζακάρτα και διαθέτει γραφεία σε όλες τις επαρχίες, τα οποία όμως δεν έχουν πάντα τη δυνατότητα να δίνουν απαντήσεις σε ερωτήματα. Κάθε επαρχιακή κυβέρνηση διαθέτει ένα γραφείο τουρισμού, που λέγεται "Departemen Pariwisata Daerah" και βρίσκεται συνήθως στην πρωτεύουσα. Επιπλέον κάθε περιφέρεια έχει τη δική της τουριστική υπηρεσία. Γενικότερα, η προσφορά των τουριστικών γραφείων διαφοροποιείται από περιοχή σε περιοχή.

Σε περιοχές όπως το Μπαλί και η Τζακάρτα, οι οποίες προσελκύουν τουρίστες, παρέχουν καλούς χάρτες και πληροφορίες., στις λιγότερο όμως τουριστικές περιοχές, η δυνατότητα αυτή δεν υπάρχει. Παράλληλα το προσωπικό, ενώ έχει τη διάθεση εξυπηρέτησης είτε δεν διαθέτει τις απαιτούμενες γνώσεις, είτε δε μιλάει Αγγλικά

3.4. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Η τουριστική βιομηχανία αποτελεί για την Ινδονησία ένα σημαντικό τομέα απασχόλησης, καθώς πρόκειται για ένα πολυπληθές κράτος, στο οποίο μάλιστα, σύμφωνα με την απογραφή του 1995 το 72% του πληθυσμού είναι κάτω από 35 ετών. Η κυβέρνηση θεωρεί ότι ο τουρισμός έχει τη δυνατότητα να προσφέρει θέσεις εργασίας σε ένα μεγάλο κομμάτι της χώρας και ειδικότερα στις λιγότερες αναπτυγμένες περιοχές. Ενδεικτικό κατά το 1995 είναι ότι η ανεργία βρισκόταν στο επίπεδο του 12%.

Το Παγκόσμιο Συμβούλιο Τουρισμού χωρίζει τους εργαζομένους στον τουρισμό σε δύο κατηγορίες:

1. Στην ταξιδιωτική και τουριστική βιομηχανία.
2. Στον ταξιδιωτικό και οικονομικό κλάδο.

Πίνακας 3.1.

Έτος	Εργαζόμενοι στην ταξιδιωτική και τουριστική βιομηχανία 000	Ποσοστό εργαζομένων %	Ποσοστιαία αύξηση %	Εργαζόμενοι στον ταξιδιωτικό και οικονομικό κλάδο 000	Ποσοστό εργαζομένων %	Ποσοστιαία αύξηση %
1997	2.277,08	2,67	0,99	6.867,10	8,04	1,64
1998	2.199,04	2,51	3,43	6.800,60	7,76	0,97
1999	2.183,02	2,45	0,73	5.874,70	6,58	13,62
2000	2.185,54	2,44	0,12	6.094,37	6,81	3,74
2001	2.162,97	2,36	1,03	6.098,41	6,65	0,07
2002	1.979,91	2,09	0,68	5.750,80	6,07	5,70
2003	2.111,50	2,37	1,15	6.513,92	6,15	5,80
2005	2.415,04	2,58	1,69	7.721,00	6,23	5,82
2007	2.760,07	2,23	2,13	8.342,10	6,31	6,05
2012*	2.900,77	2,16	2,72	8.498,21	6,33	7,05

* Υπολογίζεται.

3.5. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Όσο αναπτύσσεται οικονομικά η χώρα τόσο αυξάνεται και ο εσωτερικός τουρισμός, ο οποίος αποτελεί μάλιστα σημαντικό παράγοντα της βιομηχανικής ανάπτυξης. Το 1995 υπολογίστηκε ότι περίπου 70.000.000 άνθρωποι, λίγο χαμηλότερα δηλαδή από το 1/3 του πληθυσμού, ταξίδεψαν στην χώρα τους για διάφορους λόγους. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερα σημαντικό γεγονός, καθώς μάλιστα η κυβέρνηση προσπαθεί να ισορροπήσει το τουριστικό προϊόν σε κάθε περιοχή, θέτοντας παράλληλα ως στόχο την αύξηση του εσωτερικού τουρισμού.

Αξιοσημείωτη είναι η κατανομή του πληθυσμού στην Ινδονησία. Ενώ 6.000 νησιά κατοικούνται, το 55% του πληθυσμού είναι συγκεντρωμένο σε 3 μόνο νησιά, στην Ιάβα, το Μπαλί και τη Μαντούρα, δηλαδή το 7% του συνολικού εδάφους της χώρας. Συνεπώς ο εσωτερικός τουρισμός τείνει να συγκεντρωθεί στις περιοχές αυτές και παρατηρείται ότι συγκριτικά με τον διεθνή τουρισμό η διάρκεια παραμονής του τουρίστα είναι μικρότερη. Καθώς το εισόδημα των μεσαίων οικογενειών αυξάνεται και το ενδιαφέρον των Ινδονησίων για τον τουρισμό υπόσχεται σταδιακή άνοδο του εσωτερικού τουρισμού την επόμενη δεκαετία.

3.6. ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Σχετικά με την τουριστική κίνηση των Ινδονησίων, επίσημα νούμερα δεν υπάρχουν, αλλά εκτιμάται ότι περίπου 450.000 άτομα ταξιδεύουν κάθε χρόνο στο εξωτερικό. Πρόκειται για ένα κομμάτι του πληθυσμού με υψηλό εισόδημα στους οποίους από το 1983 και μετά η κυβέρνηση επέβαλλε φόρο εξόδου από τη χώρα 250.000 Rp.

3.7. ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

3.7.1. ΑΦΙΞΕΙΣ

Τα τελευταία χρόνια οι αφίξεις των επισκεπτών στην Ινδονησία έχουν αυξηθεί σημαντικά. Το 1987 οι αφίξεις ξεπέρασαν τις 1.000.000, το 1990 τις 2.000.000 και το 1994 τις 4.000.000. Παράλληλα τα προγνωστικά στοιχεία επισημαίνουν ότι η αύξηση αυτή θα συνεχιστεί γενικότερα, έστω κι αν υπάρχουν περιστασιακά μικρές διακυμάνσεις.

Πίνακας 3.2.

<i>ΠΙΝΑΚΑΣ: Συνολικές αφίξεις επισκεπτών στην Ινδονησία, 1985-2007</i>		
	Επισκέπτες	Ποσοστιαία αλλαγή (%)
1985	749.400	6,9
1986	825.000	10,1
1987	1.060.300	28,5
1988	1.301.000	22,7
1989	1.626.000	25,0
1990	2.177.600	33,9
1991	2.570.000	18,0
1992	3.064.200	19,2
1993	3.403.100	11,1
1994	4.006.300	17,7
1995	4.319.000	7,8
2000	4.800.130	2,1
2003	4.942.413	7,5
2004	5.004.112	15,4
2005	5.190.100	19,3
2006	5.543.941	25,8
2007	6.108.959	26,9

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι το 70% των επισκεπτών στην Ινδονησία προέρχονται από γειτονικές ασιατικές χώρες, περιοχές του Ειρηνικού και ειδικότερα από τη Σιγκαπούρη, την Ιαπωνία και την Ταϊβάν. Υπολογίζεται ότι ο αριθμός των επισκεπτών από αυτές τις χώρες θα συνεχίσει να αυξάνεται, ενώ αμέσως μετά βασική τουριστική αγορά είναι η Ευρώπη και κυρίως η Γερμανία, η Μεγάλη Βρετανία και η Ολλανδία (WTO:2005).

3.7.2. ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΙΣ

Σχετικά με τον αριθμό διανυκτερεύσεων, η μέχρι τώρα διαμορφωμένη εικόνα αλλάζει αισθητά. Η Σιγκαπούρη φτάνει τις 4.700.000 διανυκτερεύσεις τον χρόνο, η Ιαπωνία τις 3.900.000 κι ακολουθεί η Ταϊβάν με 3.000.000 και η Ολλανδία με 2.500.000 διανυκτερεύσεις, καθώς μάλιστα η χώρα συνδέεται ιστορικά με την Ινδονησία. Αντίθετα, χαμηλό αριθμό διανυκτερεύσεων ετησίως, αλλά και μικρής διάρκειας παραμονή έχει η Μαλαισία.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει γενικότερα η διάρκεια παραμονής των χωρών της τουριστικής αγοράς. Από τις πρώτες χώρες είναι η Ολλανδία, η Γερμανία, η Η.Π.Α., η Μεγάλη Βρετανία και η Αυστραλία, ως επί το πλείστον χώρες με βασικές πολιτιστικές αντιθέσεις.

Πίνακας 3.3.

ΠΙΝΑΚΑΣ: Αναλυτικότερα οι βασικές χώρες τουριστικής αγοράς					
	1990 Σε εκατομμύρ ια	1994 Σε εκατομμύρ ια	1998 Σε εκατομμύρ ια	2000 Σε εκατομμύρ ια	2007 Σε εκατομμύρ ια
Σιγκαπούρη	621,1	1017,2	1072,0	1231,0	1533,0
Ιαπωνία	263,4	476,5	516,0	758,2	978,6
Ταϊβάν	119,3	317,5	413,0	552,1	874,0
Μαλαισία	189,4	371,5	376,0	421,0	524,7
Αυστραλία	179,5	305,2	326,0	398,2	405,0
U.S.A.	101,4	169,1	179,0	198,0	213,1

Γερμανία	87,5	160,3	173,0	199,5	218,3
Μ. Βρετανία	91,9	162,3	160,0	168,0	175,0
Ολλανδία	107,6	134,7	141,0	145,0	152,6
Νότια Κορέα	44,1	103,9	138,0	142,0	153,0
Χονγκ Κονγκ	50,0	84,9	96,0	101,0	105,0
Φιλιππίνες	17,3	78,4	79,0	79,9	81,2
Γαλλία	54,8	72,3	73,0	75,0	82,0
Ιταλία	42,0	74,6	69,0	72,8	78,4
Ταϊλάνδη	17,2	41,4	43,0	45,2	50,0
Νέα Ζηλανδία	20,5	36,4	36,8	37,2	39,1
ΣΥΝΟΛΟ (including others)	2.177,6	4.006,3	4.319,0	4.624,1	5.663

Πίνακας 3.4.

ΠΙΝΑΚΑΣ: Διάρκεια παραμονής των χωρών της τουριστικής αγοράς στην Ινδονησία. (ημέρες)									
	1990	1994	1997	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Ολλανδία	26,1	22,3	20,0	19,28	18,53	18,11	15,09	20,45	17,17
Γερμανία	22,3	16,0	15,6	14,51	14,96	13,97	13,01	14,40	13,30
Η.Π.Α.	14,5	14,6	13,9	12,54	13,23	12,40	13,28	12,02	11,69
Μ. Βρετανία	14,3	11,3	11,6	12,55	14,27	13,32	11,80	14,04	10,47
Αυστραλία	13,7	12,7	11,2	10,39	11,27	11,06	10,75	12,86	11,64
Νότια Κορέα	7,4	7,6	7,0	6,72	7,52	8,21	6,21	7,09	6,28
Ιαπωνία	8,3	7,8	7,5	7,90	8,41	8,13	7,76	7,71	6,13
Ταϊβάν	12,1	8,0	7,3	8,02	8,64	7,08	6,26	7,18	6,79
Μαλαισία	6,1	6,1	6,5	6,32	6,35	6,08	5,56	4,61	4,96
Σιγκαπούρη	3,8	4,9	4,4	5,04	5,82	4,32	4,98	4,34	5,18
Λοιπές χώρες	11,8	10,3	10,2	10,81	12,18	12,27	11,72	10,51	10,08

3.8. ΕΠΟΧΙΚΟΤΗΤΑ

Η Ινδονησία απλώνεται σε μια απέραντη έκταση του αρχιπελάγους, με αποτέλεσμα σε κάθε περιοχή να αντιστοιχεί μια διαφορετική και ιδανική χρονική περίοδος. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι η εποχικότητα δεν αποτελεί πρόβλημα για την χώρα όπως ίσως για άλλους προορισμούς και παρόλο που ο Δεκέμβριος και οι καλοκαιρινοί μήνες Ιούλιος κι Αύγουστος βρίσκονται στην κορυφή της τουριστικής ζήτησης, οι διαφορές από μήνα σε μήνα είναι μικρές.

Πίνακας 3.5.

ΠΙΝΑΚΑΣ: Εποχικότητα αφίξεων στην Ινδονησία 2007 (ποσοστό αφίξεων %)									
	2007								
	Σιγκαπούρη	Ιαπωνία	Ταϊβάν	Μαλαισία	Αυστραλία	Γερμανία	Μ.Βρετανία	Η.Π.Α.	Σύνολο %
Ιανουάριος	6,8	6,3	5,9	7,8	8,0	7,1	7,0	8,2	8,1
Φεβρουάριος	7,9	7,1	10,0	8,5	8,3	7,5	6,8	8,3	7,9
Μάρτιος	7,8	9,4	0,4	9,5	7,5	7,5	7,3	8,5	7,5
Απρίλιος	7,4	6,5	10,4	6,7	6,8	8,2	10,1	8,1	7,7
Μάιος	8,1	8,2	6,9	8,6	6,6	8,3	8,8	8,8	7,3
Ιούνιος	9,7	6,3	8,0	7,3	9,2	6,5	4,5	6,9	8,0
Ιούλιος	8,4	8,8	9,9	7,9	10,2	10,2	8,5	8,6	8,7
Αύγουστος	10,1	10,0	8,4	8,1	7,3	9,0	8,5	8,0	9,3
Σεπτέμβριος	7,6	11,5	8,0	7,2	11,0	7,1	10,8	8,0	8,6
Οκτώβριος	7,6	9,1	6,8	9,1	8,8	9,6	8,9	8,1	8,4
Νοέμβριος	7,9	8,7	7,0	9,6	8,6	8,6	9,5	9,2	8,5
Δεκέμβριος	10,7	8,2	8,7	9,5	7,6	10,4	9,4	9,4	9,8

3.9. ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ

Γενικότερα σχεδόν τα $\frac{3}{4}$ όλων των αφίξεων στην Ινδονησία, πραγματοποιούνται για λόγους διακοπών και αναψυχής, παρόλο που σημειώνεται πτώση, καθώς η χώρα γίνεται εμπορική σε διεθνές επίπεδο αυξάνοντας το ποσοστό επισκεπτών για επαγγελματικούς λόγους. Το 1990 το 80% των συνολικών αφίξεων αφορούσαν τον τουρισμό αναψυχής, και κυρίως στο Μπαλί, ενώ μόνο το 14% αφορούσε τον επαγγελματικό τουρισμό. Το 1994, το ποσοστό έφτανε το 72% και 25% αντίστοιχα, ιδιαίτερα στην Τζακάρτα.

Η αυστραλιανή αγορά κατέχει βασική θέση στα ταξίδια αναψυχής και η Νότια Κορέα στα επαγγελματικά ταξίδια.

Πίνακας 3.6.

ΠΙΝΑΚΑΣ: Λόγοι επίσκεψης στην Ινδονησία, 1997-2007 (%)						
	Τουριστική Αναψυχή		Επαγγελματικός τουρισμός		Τουρισμός Συνεδρίων	
	1997	2007	1997	2007	1997	2007
Σιγκαπούρη	76,0	83,2	21,6	21,9	0,3	0,4
Ιαπωνία	73,0	65,2	24,2	33,2	0,2	0,2
Ταϊβάν	76,9	70,6	20,3	27,4	0,7	0,3
Μαλαισία	70,9	78,2	21,6	19,3	0,5	0,5
Αυστραλία	85,8	83,5	10,2	12,5	1,3	0,9
Γερμανία	80,2	75,6	17,8	22,8	0,2	0,1
Μ.Βρετανία	77,9	73,7	19,0	23,1	0,4	0,3
Η.Π.Α.	70,5	61,9	26,3	34,8	0,6	0,5
Νότια Κορέα	73,6	51,7	23,9	40,6	0,2	3,5
Ολλανδία	74,8	66,1	23,8	32,4	0,2	0,2
Σύνολο	74,5	72,2	22,1	25,1	0,5	0,5

3.10. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ

Η τουριστική δαπάνη στην Ινδονησία είναι σχετικά υψηλή, κατά μέσο όρο US\$1.194 ανά επίσκεψη το 1995 και US\$115,63 την ημέρα.

Από τον χώρο της τουριστικής αγοράς τα κράτη που αφήνουν την μεγαλύτερη τουριστική δαπάνη είναι οι Η.Π.Α., η Μεγ. Βρετανία, η Ιαπωνία, η Ολλανδία και ακολουθούν η Γερμανία και η Αυστραλία.. Εκτιμάται ότι η συμβολή της τουριστικής βιομηχανίας στο Α.Ε.Π θα φτάσει τα 15,7 δισεκατομμύρια δολάρια μέχρι το 2001, μία αύξηση της τάξεως του 3,6%. Ο παρακάτω πίνακας αναφέρει τα έσοδα από διάφορες κατηγορίες, σύμφωνα με τον οποίον το μεγαλύτερο ποσοστό χρημάτων δαπανάται κυρίως στα καταλύματα και τη διατροφή και τις εσωτερικές πτήσεις.

Το μεγαλύτερο ποσοστό χρημάτων δαπανάται κυρίως στα καταλύματα με 30,5%, στη διατροφή 18% και στις τοπικές συγκοινωνίες 12%. Η διασκέδαση κατέχει μικρό ποσοστό με 5% καθώς και η δαπάνη για τις επισκέψεις στα αξιοθέατα με 4%.

Πίνακας 3.7.

ΠΙΝΑΚΑΣ: Η τουριστική δαπάνη των κύριων χωρών επισκεπτών (US\$ ανά επίσκεψη)						
	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Ιαπωνία	958	967	887	839	968	741
Ολλανδία	1076	1171	1365	1455	1366	1375
Η.Π.Α.	1413	1195	1310	1334	1463	1420
Γερμανία	1017	1183	1246	1206	1120	1178
Αυστραλία	947	1114	1155	1136	1330	1197
Νότια Κορέα	649	1107	910	873	859	930
Ταϊβάν	1151	1077	748	811	729	782
Μ. Βρετανία	1067	1087	1180	1170	1246	1354
Μαλαισία	589	698	512	527	475	586
Σιγκαπούρη	527	539	458	508	508	593
Μέση τουριστική δαπάνη	9394	10138	9771	9859	10064	10156

3.11. ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΑ

Τα καταλύματα της Ινδονησίας χωρίζονται σε κατηγορίες, όπως εκτιμά η Γενική Διεύθυνση Τουρισμού της χώρας, τα περισσότερα όμως απλά καταλύματα, δεν έχουν εκτιμηθεί μέχρι τώρα. Τα τελευταία χρόνια τα ξενοδοχεία έχουν αυξηθεί κατά 56% και ο αριθμός δωματίων πάνω από το 70%. Υπολογίζεται ότι το 2000 ο αριθμός των ξενοδοχείων έφτασε τα 916 με συνολικά 158.355 κρεβάτια. Το ίδιο χρόνο ο αριθμός των ενοικιαζόμενων διαμερισμάτων έφτασε στα 9.209 με 263.962 κρεβάτια, ενώ αύξηση παρουσιάζουν τα ξενοδοχεία 5 αστέρων. Περίπου τα ¾ των ξενοδοχειακών μονάδων βρίσκονται στο Μπαλί, στην Ιάβα και κυρίως στην Τζακάρτα, περιοχές όπου η τουριστική ζήτηση είναι αυξημένη.

Λόγω των χιλιάδων νησιών και της πλούσιας τοπογραφίας της Ινδονησίας οι πιθανότητες ανάπτυξης ξενοδοχειακών μονάδων είναι μεγάλες, αν και οι πολιτικές αναταραχές επιβραδύνουν το ρυθμό της. Τα τελευταία χρόνια οι διεθνείς αλυσίδες ξενοδοχείων έχουν αναπτυχθεί ιδιαίτερα και υπολογίζονται περίπου στις 45. Το Intercontinental ήταν η πρώτη ξενοδοχειακή επιχείρηση που ξεκίνησε στην χώρα και βέβαια ακολούθησαν πολλές άλλες. Οι δύο μεγαλύτερες τοπικές αλυσίδες ξενοδοχείων είναι η Sahid Hotels και η Hotel Santika Indonesia Group, με προοπτικές επέκτασης των επιχειρήσεων τους στις ξένες αγορές.

Γενικότερα οι τιμές των ξενοδοχείων είναι λογικές και κυμαίνονται από US\$7, το μονόκλινο / δίκλινο έως US\$350 περίπου.

Πίνακας: Ξενοδοχειακά Καταλύματα στην Ινδονησία 1995-2008 (Classified Hotels/ rooms)				
	Ξενοδοχεία	Δωμάτια	Ξενοδοχεία	Δωμάτια
	1995		2008	
Περιοχές				
Μπαλί	88	13996	150	20240
Τζακάρτα	67	11701	139	24987
Δυτ. Ιάβα	90	7368	161	13303
Β. Σουμάτρα	47	3745	62	5256
Κ. Ιάβα	73	3723	108	6725
Α. Ιάβα	45	3428	79	7672
Ριάου	32	2906	26	2507
Yogyakarta	24	1944	34	3471
Ν. Σουλαβέζι	29	1308	50	2979
Δ. Σουμάτρα	19	1046	24	1641
Άλλες περιοχές	109	6233	336	34089
Σύνολο	623	57.398	1.169	112.079

Πίνακας: Ξενοδοχειακά Καταλύματα στην Ινδονησία 1995-2008 (Non Classified Hotels/ rooms)				
	Ξενοδοχεία	Δωμάτια	Ξενοδοχεία	Δωμάτια
	1995		2008	
Περιοχές				
Μπαλί	987	17125	1565	22123
Τζακάρτα	123	4788	193	6668
Δυτ. Ιάβα	909	22368	1428	27793
Β. Σουμάτρα	650	11745	736	13771
Κ. Ιάβα	897	15783	1147	19911
Α. Ιάβα	789	21365	1295	23107
Ριάου	105	5606	268	6188
Yogyakarta	956	11912	1144	12707
Ν. Σουλαβέζι	399	6508	435	6748
Δ. Σουμάτρα	119	2021	215	3061
Άλλες περιοχές	2109	46238	4.156	71,047
Σύνολο	8.043	165.459	12.582	213.139

3.12. ΜΕΤΑΦΟΡΑ

Η τοπογραφία της Ινδονησίας καθιστά τη χώρα ιδιαίτερα εξαρτώμενη από τη πρόσβαση μέσω θαλάσσης και αέρα, γεγονός που έχει συμβάλλει στην αύξηση των λιμανιών και των αεροδρομίων.

Το μεγαλύτερο ποσοστό ταξιδιών στην χώρα, 65%, πραγματοποιείται μέσω της εναέριας κυκλοφορίας, 35% μέσω θαλάσσης και 1% οδικώς.

Υπολογίζεται ότι υπάρχουν 16 μεγάλα λιμάνια, εκ των οποίων το μεγαλύτερο βρίσκεται στη Τζακάρτα. Πάνω από 25 σημαντικές διεθνείς αερογραμμές πραγματοποιούν δρομολόγια από και προς την Ινδονησία, συμπεριλαμβανομένων της Singapore Airlines, Cathay Pacific, China Airlines, Thai International, Royal Brunei, Japan Airlines, KLM, Lufthansa, British Airways και Air France. Ο εθνικός αερομεταφορέας της χώρας είναι η Garuda Indonesia, η οποία εκτελεί εσωτερικές και διεθνείς πτήσεις. Επιπλέον 12 διεθνείς αερογραμμές εξυπηρετούν το Μπαλί, καθώς και πτήσεις τσάρτερ. Αν και η χώρα διαθέτει πάνω από 450 αερολιμένες, μόνο οι 136 έχουν κατάλληλους αεροδιάδρομους, ενώ το μεγαλύτερο αεροδρόμιο είναι της Τζακάρτα.

Η κατάσταση του χερσαίου συγκοινωνιακού δικτύου δεν φημίζεται για την επάρκεια και την ικανοποιητική κατάσταση. Προσπάθειες ανάπτυξης γίνονται κυρίως στα μεγάλα και πυκνοκατοικημένα νησιά, ιδίως στη Σουμάτρα και την Ιάβα ενώ στην υπόλοιπη Ινδονησία και κυρίως στην Βόρνεο και την Δυτική Νέα Γουϊνέα, η κατάσταση είναι κακή και ένα μεγάλο μέρος των εσωτερικών μεταφορών διεξάγεται μέσω του πυκνού ποτάμιου συστήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ

ΑΝΑΠΤΥΞΗ

4.1. ΓΕΝΙΚΑ

Η Ινδονησία χαρακτηρίζεται ως χώρα του Τρίτου Κόσμου με αρκετά προβλήματα και δυσκολίες τόσο από πολιτική πλευρά όσο και από την οικονομία. Παρ' όλα αυτά, τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση έχει συνειδητοποιήσει τη σημασία του τουρισμού για την χώρα με αποτέλεσμα να γίνονται προσπάθειες για την τουριστική ανάπτυξη της Ινδονησίας. Προοπτικές υπάρχουν με το κατάλληλο όμως οικονομικό σχεδιασμό, τη συνεργασία των αρμόδιων φορέων, την αξιοποίηση των φυσικών πόρων αλλά και του ανθρώπινου παράγοντα.

4.2. ΑΝΑΛΥΣΗ S.W.O.T

Έχοντας εξασφαλίσει τις απαραίτητες πληροφορίες μέσω της διαδικασίας της διάγνωσης και τις τάσεις που διαγράφονται μέσω της διαδικασίας της πρόγνωσης, το επόμενο στάδιο είναι να εκτιμηθεί η σημασία που έχουν οι πληροφορίες που ελήφθησαν για τη χάραξη της στρατηγικής και των τακτικών του προγράμματος τουριστικού μάρκετινγκ. Ένας αποτελεσματικός τρόπος για να γίνει η εκτίμηση αυτή όσο το δυνατό αντικειμενικότερα, είναι να χρησιμοποιηθεί προς στο σκοπό αυτό η ανάλυση SWOT που ακολουθεί τέσσερα στάδια και συγκεκριμένα τα εξής:

- Δυνατά σημεία.
- Αδύνατα σημεία.
- Ευκαιρίες.
- Απειλές.

4.2.1. ΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Τα δυνατά σημεία εκφράζονται σαν εγγενή πλεονεκτήματα της τουριστικής επιχείρησης σε σχέση με αυτά των ανταγωνιστών της. Έτσι λοιπόν όταν το προϊόν μίας τουριστικής επιχείρησης αυξάνει το μερίδιό του σε μία τουριστική αγορά που αναπτύσσεται δυναμικά και συγκεκριμένα σε ένα ή περισσότερα τμήματά της, τότε αυτό δεν μπορεί παρά να θεωρείται σαν ένα από τα δυνατά της σημεία. Άλλο ένα δυνατό σημείο είναι η επικράτηση σε τμήματα της τουριστικής αγοράς που θεωρούνται σημαντικά από οικονομικής άποψης. Από τη στιγμή που αναγνωρίζονται τα δυνατά σημεία της χώρας μπορούν να προβληθούν κατάλληλα στους υποψήφιους επισκέπτες. (Ηγουμενάκης Ν.:1999,131-132).

Τα βασικότερα δυνατά σημεία της χώρας είναι:

- Ø Οι φυσικοί πόροι.
- Ø Ο πολιτισμός.

4.2.1.1. ΦΥΣΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

Ο τόπος υποδοχής των τουριστών, αναλυόμενος είτε υπό την μορφή της διοικητικής διάκρισης των χωρικών ενοτήτων, είτε υπό τη μορφή της τουριστικής αναπτυξιακής διάκρισης (παράκτια ζώνη, αγροτική ζώνη, ορεινοί όγκοι), περιλαμβάνει έναν αριθμό τουριστικών πόρων, οι οποίοι στα πλαίσια της αποκέντρωσης και της τοπικής τουριστικής ανάπτυξης επιβάλλεται να καταγραφούν και να αξιοποιηθούν από τους κατεξοχήν διαχειριστές τους, που είναι οι τοπικοί φορείς. (Βαρβαρέσος Σ.:1999, 26).

Δυνατό σημείο της Ινδονησίας αποτελεί το τροπικό κλίμα και οι εξωτικές παραλίες, οι οποίες παίζουν βασικό ρόλο στην τουριστική ζήτηση και προσφορά του τόπου. Αρκετές περιοχές παραμένουν ανέγγιχτες διατηρώντας ένα αυθεντικό χαρακτήρα ενώ η ποικιλία χλωρίδας και πανίδας καθιστά την Ινδονησία ως ένα τουριστικό προορισμό με εξαιρετικό ενδιαφέρον.

4.2.1.2. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Τα μνημεία και γενικότερα οτιδήποτε ενδιαφέρον κατασκευάσμα δημιούργησε ο άνθρωπος μπορούν να προκαλέσουν μερικά ή ολικά τη μετακίνηση των ατόμων σε έναν τόπο (μουσεία, παραδοσιακοί οικισμοί, ναοί κλπ.). [Βαρβαρέσος Σ. (:2000, 94)].

Αναμφίβολα τα πολιτιστικά στοιχεία της χώρας, οι ξεχωριστές εκδηλώσεις και οι διαφορετικές φυλές, οι οποίες συγκεντρώνονται στην Ινδονησία αποτελούν πόλο έλξης για κάθε τουρίστα. Πρόκειται για βασικό χαρακτηριστικό, το οποίο βέβαια οφείλει ο επισκέπτης να αντιμετωπίσει με ιδιαίτερο σεβασμό και προσοχή.

4.2.2. ΑΔΥΝΑΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Όπως τα δυνατά σημεία εκφράζονται σαν εγγενή πλεονεκτήματα της χώρας, έτσι και τα αδύνατα σημεία εκφράζονται σαν εγγενή μειονεκτήματά της. Από τη στιγμή που αναγνωρίζονται τα αδύνατα σημεία μίας περιοχής πρέπει να αποτελούν αντικείμενο αποτελεσματικής αντιμετώπισης εκ μέρους των υπευθύνων του μάρκετινγκ, ώστε να περιοριστούν στο ελάχιστο δυνατό οι αρνητικές τους επιδράσεις ή και να εξαλειφθούν ακόμα αν αυτό είναι εφικτό. (Ηγουμενάκης Ν.:1999,132).

Δύο από τα κύρια αδύνατα σημεία της Ινδονησίας στον τομέα του τουρισμού είναι:

- Ø Η προσπελασιμότητα.
- Ø Η έλλειψη εκπαίδευσης.

4.2.2.1. ΠΡΟΣΠΕΛΑΣΙΜΟΤΗΤΑ

Ακόμα ένα από τα σημαντικά προβλήματα της χώρας είναι η αδυναμία μετακίνησης στο εσωτερικό κυρίως της χώρας καθώς οι εδαφικές ιδιομορφίες δημιουργούν εμπόδια στην προσπέλαση. Ακόμα όμως, και στις κεντρικότερες περιοχές, οι κάτοικοι αντιμετωπίζουν έντονα προβλήματα μετακίνησης εφόσον το οδικό δίκτυο είναι ανεπαρκές, με συνέπεια να εξυπηρετούνται μέσω του ποτάμιου συστήματος μεταφοράς. Αξιοσημείωτο επίσης είναι το κυκλοφοριακό πρόβλημα και το νέφος, το οποίο παρουσιάζεται ιδιαίτερα στην πρωτεύουσα της χώρας. Τα αυτοκίνητα πνίγουν τους δρόμους, ο πολεοδομικός σχεδιασμός είναι ανύπαρκτος, ενώ κάθε προσπάθεια να καθιερωθεί μια περιοχή σαν κέντρο της πόλης έχει συναντήσει εμπόδια και τελικά έχει αποτύχει.

4.2.2.2. ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ένα ιδιαίτερα αδύνατο σημείο της χώρας είναι η έλλειψη εκπαίδευσης των κατοίκων της χώρας και η αδυναμία αντιμετώπισης της τουριστικής ροής. Τα τουριστικά γραφεία συχνά αδυνατούν να εξυπηρετήσουν τους διερχόμενους επισκέπτες. Η ανυπαρξία εξειδίκευσης οδηγεί στη δυσκολία επικοινωνίας και σωστού χειρισμού των τουριστικών υπηρεσιών.

4.2.3. ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ

Οι ευκαιρίες μπορούν να προκύψουν από στοιχεία της τουριστικής επιχείρησης που ελέγχονται άμεσα από αυτήν, όπως είναι για παράδειγμα ένα συγκεκριμένο προϊόν ή μία διαδικασία που ακολουθεί αυτές ενδέχεται επίσης να προκύψουν από μεταβολές στο εξωτερικό περιβάλλον της τουριστικής επιχείρησης και τις οποίες μπορεί να εκμεταλλευτεί αυτή. (Ηγουμενάκης Ν.:1999,132).

Χαρακτηριστικά σημαντικές ευκαιρίες στην χώρα είναι:

- Ø Οι επενδύσεις.
- Ø Οι θέσεις επαγγελματικής απασχόλησης.

4.2.3.1. ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Σημαντικές ευκαιρίες προσφέρουν οι επενδύσεις ξένων επιχειρήσεων στη χώρα, οι οποίες επιθυμούν να επεκτείνουν τις δραστηριότητες τους σε νέους τουριστικούς προορισμούς, εμπορικά και βιομηχανικά έργα ή αεροδρόμια.

Οι επενδύσεις του τουριστικού τομέα χαρακτηρίζονται από τον υψηλό βαθμό απορρόφησης κεφαλαίων, λόγω του υψηλού κόστους των τουριστικών υποδομών και ανωδομών. Οι χρηματοδοτήσεις τους υποδηλώνουν τη μακροχρόνια δέσμευση κεφαλαίων, καθώς οι αποσβέσεις τους θεωρούνται αρκετά αργές. Η διαχείριση των τουριστικών επιχειρήσεων θα πρέπει να λάβει υπόψη της την ιδιαιτερότητα του τουριστικού τομέα, καθώς πρόκειται για μία «βαριά βιομηχανία». (Βαρβαρέσος Σ.:2000, 201).

Γενικά, οι ξένες επενδύσεις αυξάνονται σταδιακά τα τελευταία χρόνια και επικεντρώνονται σε πέντε κυρίως περιοχές: τη Τζακάρτα, το Μπαλί, τη Δυτική Ιάβα, την επαρχία της Ανατολικής Ιάβας και την περιοχή Riau. Ιδιαίτερα από το 1966 και μετά τα ξενοδοχεία και τα εστιατόρια έχουν προσελκύσει το 6% των συνολικών ξένων επενδύσεων. Αποτέλεσμα είναι η ανάπτυξη αρκετών έργων υποδομής, τα οποία εξυπηρετούν τόσο τους τουρίστες όσο και τον ντόπιο πληθυσμό, καθώς η συντήρηση κτηρίων πολιτισμικής κληρονομιάς ναών και μουσείων. Χαρακτηριστική είναι η ανάπτυξη επιχειρήσεων στην Ινδονησία από τις διεθνείς αλυσίδες ξενοδοχείων όπως Mariot, Bass, Accor και Starwood.

4.2.3.2. ΘΕΣΕΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Η ανάπτυξη του τουρισμού μπορεί να προσφέρει νέες θέσεις εργασίας για πολλούς κατοίκους της χώρας και να εξασφαλίσει ένα σεβαστό εισόδημα. Η δημιουργία νέων τουριστικών θέρετρων και η αξιοποίηση των τουριστικών προϊόντων της Ινδονησίας απαιτεί ανθρώπινο δυναμικό για την σωστή λειτουργία τους.

4.2.4. ΑΠΕΙΛΕΣ

Οι απειλές μπορούν μεταξύ άλλων να προέλθουν από εσωτερικές δυνάμεις που ελέγχονται από την τουριστική επιχείρηση ή από εξωτερικές δυνάμεις που δεν ελέγχονται από αυτήν, όπως είναι για παράδειγμα οι αλλαγές στις συναλλαγματικές ισοτιμίες, οι αυξήσεις στις τιμές των καυσίμων, οι θεομηνίες, οι επιδημίες, οι πολεμικές συγκρούσεις, οι τρομοκρατικές ενέργειες, ο ανταγωνισμός κλπ.. (Ηγουμενάκης Ν.: 1999,133-134).

Σημαντικές απειλές για την χώρα είναι:

- Ø Η γραφειοκρατία.
- Ø Η ασφάλεια.

4.2.4.1. ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

Η Ινδονησία απαιτεί την ισχύ του διαβατηρίου των επισκεπτών τουλάχιστον για έξι μήνες μετά την ημερομηνία άφιξής τους στη χώρα. Πριν τον έλεγχο διαβατηρίων συμπληρώνεται μία φόρμα από την οποία ο επισκέπτης πρέπει να κρατήσει το ένα στέλεχος για να το επιστρέψει στον έλεγχο διαβατηρίων όταν αναχωρεί από τη χώρα. Η βίζα λαμβάνεται κατά την άφιξη στην Ινδονησία, κοστίζει U.S \$ 50 και ισχύει για 30 ημέρες.

Ειδικά για την Νέα Γουϊνέα της Ινδονησίας για ολοένα και περισσότερο πολιτικούς και γραφειοκρατικούς λόγους οι ξένοι πρέπει να βγάλουν άδεια ταξιδιού γνωστή ως “surat keterangan jalan” ή “surat jalan” για να μπορέσουν να επισκεφθούν κάποια μέρη ιδιαίτερα στο εσωτερικό του νησιού. Σε ορισμένες μάλιστα περιοχές ο επισκέπτης πρέπει να έχει την άδεια πριν την άφιξή του. Η άδεια έχει διάρκεια ισχύος από μία εβδομάδα μέχρι ένα μήνα και συχνά η έκδοσή της εξαρτάται από τα υποκειμενικά κριτήρια των αστυνομικών αρχών. Μάλιστα το προσωπικό σε ορισμένα αστυνομικά τμήματα ενδέχεται να δείξει ιδιαίτερη απροθυμία για την έκδοση της “surat jalan”. Στην περίπτωση αυτή και ειδικά όταν ο τουρίστας επιθυμεί να επισκεφθεί απομακρυσμένες περιοχές οφείλει να κάνει αίτηση για ξεχωριστή άδεια. Πρόκειται για μία χρονοβόρα διαδικασία η οποία λειτουργεί συχνά ως ένας ανασταλτικός παράγοντας ταξιδιού για των επισκέπτη.

4.2.4.2. ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Οι πολιτικοί παράγοντες αντιπροσωπεύουν ένα σύνολο ενεργειών που προέρχονται από το κράτος ή από διάφορους οργανισμούς, καθώς και έναν αριθμό γεγονότων τα οποία διαταράσσουν την ασφάλεια των τουριστών. Οι πολιτικές ταραχές εσωτερικές και εξωτερικές, καθώς και η τρομοκρατία, επηρεάζουν σημαντικά την ομαλή διαμόρφωση της τουριστικής ζήτησης. Η έλλειψη ασφάλειας εκτός του ότι παρεμβαίνει δραστικά στη μη ενεργοποίηση των κινήτρων που δημιουργούν την τουριστική ζήτηση εξελίσσεται σε σημαντικό παράγοντα νέων χωρικών ανακατατάξεων των διεθνών τουριστικών ροών. (Βαρβαρέσος Σ.:1999, 116, 117, 118).

Η οικονομική κρίση την οποία έχει βιώσει έντονα η χώρα τα τελευταία χρόνια έχει διογκώσει το χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών με συνέπεια την βία και τις αναταραχές. Παράλληλα η επέμβαση της Δύσης στο Αφγανιστάν και το Ιράκ οδήγησε σε μια σειρά από επιθέσεις ενάντια σε αμερικανικά και άλλα ξένα συμφέροντα. Αποκορύφωμα των αντιδράσεων ήταν οι βομβιστικές ενέργειες στο Μπαλί τον Οκτώβριο του 2002 και η πολύνεκρη επίθεση στο αμερικανικής ιδιοκτησίας Marriott Hotel τον Αύγουστο του 2003 στην Τζακάρτα. Μάλιστα πολλές ξένες πρεσβείες εξέδωσαν ταξιδιωτική οδηγία κατά των ταξιδιών στην Ινδονησία, με αποτέλεσμα ο τουρισμός στην χώρα να έχει υποστεί τεράστιο πλήγμα.

4.3. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η Ινδονησία καλείται να αντιμετωπίσει ένα σύνολο προβλημάτων εκ των οποίων τα σημαντικότερα είναι:

- Ø Η οικονομία.
- Ø Το επίπεδο ζωής.
- Ø Η εγκληματικότητα.
- Ø Ο τουρισμός «θυλάκων».

4.3.1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα της χώρας είναι το εξωτερικό χρέος. Κατά το 1991 το χρέος αυτό έφτανε τα 68 δισεκατομμύρια δολάρια και μέχρι σήμερα το ποσό παραμένει σε ανάλογο επίπεδο. Παράλληλα, η οικονομική κρίση που ξεκίνησε στις αρχές του 1997 είχε σοβαρό αντίκτυπο στην Ινδονησία και το νόμισμα παρουσίασε διακυμάνσεις. Από το 1998 και με τη στήριξη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου το νόμισμα σταθεροποιήθηκε σχετικά.

4.3.2. ΕΠΙΠΕΔΟ ΖΩΗΣ

Το επίπεδο ζωής στην Ινδονησία χαρακτηρίζεται υποβαθμισμένο και συχνά οι συνθήκες διαβίωσης για τους κατοίκους της χώρας είναι εξαιρετικά δύσκολες. Ειδικότερα στις απομακρυσμένες περιοχές οι άνθρωποι ζουν με πρωτόγονους ρυθμούς και χωρίς τα στοιχειώδη αγαθά, καθώς η έλλειψη βασικής υποδομής δημιουργεί ανυπέρβλητα προβλήματα. Συγχρόνως, η άγρια φύση, οι ζούγκλες και τα πολυάριθμα ηφαίστεια ωθούν εκατομμύρια ανθρώπους στις περισσότερες ανεπτυγμένες πόλεις προς αναζήτηση της υλικής ευημερίας και κυρίως στην Τζακάρτα. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η Ιάβα συγκεντρώνει το 60% του συνολικού πληθυσμού της Ινδονησίας, με αποτέλεσμα να αδυνατεί η χώρα να καλύψει τις ανάγκες που δημιουργεί η συσσώρευση αυτή των κατοίκων.

4.3.3. ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Παρόλο που η Ινδονησία έχει ένα μεγάλο αριθμό πληθυσμού και εμφανή κοινωνικά προβλήματα, η εγκληματικότητα δεν αποτελεί ιδιαίτερη απειλή για την χώρα εκτός από την Τζακάρτα στην οποία τα ποσοστά εγκληματικών πράξεων είναι σε άνοδο.

4.3.4. ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ «ΘΥΛΑΚΩΝ»

Στα πλαίσια της τουριστικής ανάπτυξης στην Ινδονησία εμφανίστηκαν οργανωμένα θέρετρα σύμφωνα με τις συμβουλές «ειδικών» της Διεθνούς Τράπεζας αλλά και ξένων εταιρειών, τα οποία τοποθετήθηκαν κυρίως σε αραιοκατοικημένες περιοχές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Nusa Dua, το πολυτελέστερο παραθαλάσσιο θέρετρο στο Μπαλί, το οποίο απαρτίζουν ξενοδοχεία πέντε αστέρων καλύπτοντας οποιαδήποτε ανάγκη του τουρίστα. Η φιλοσοφία αυτή είναι αντιπροσωπευτική μιας νέας στρατηγικής στην τουριστική ανάπτυξη της Ινδονησίας. Στόχος ήταν η δημιουργία ενός απομονωμένου συγκροτήματος που θα προσέλκυε τα δολάρια των τουριστών έχοντας τον ελάχιστο δυνατό αντίκτυπο στην Ινδονησιακή και παραδοσιακή ζωή του τόπου. Μεγάλος ο αριθμός του μαζικού τουρισμού θεωρήθηκε απειλή για την διατήρηση της κουλτούρας της χώρας με αποτέλεσμα την εφαρμογή της στρατηγικής «εκλεκτικού τουρισμού» που θα έφερνε περισσότερα έσοδα από λιγότερους πελάτες. Ωστόσο βασικό σημείο είναι η απομόνωση από κάθε ιδέα μπαλινέζικο παραδοσιακής ζωής και η αδυναμία διανομής των εσόδων στον ντόπιο πληθυσμό.

4.4. ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΗ

Η τουριστική και πολιτική προώθηση απαιτεί την ανάλυση των εξής σημείων:

- Ø Την τουριστική ανάπτυξη που παρουσιάζει συγκεντρωτικές τάσεις.
- Ø Τις δυσκολίες προώθησης.
- Ø Το εθνικό σχέδιο τουρισμού.
- Ø Τη διαφήμιση.
- Ø Την αεροπλοΐα.
- Ø Τα νέα αξιοθέατα.

4.4.1. Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ

Η αρχή της οικονομικής συμπληρωματικότητας αποτελεί μια αναγκαιότητα για την άσκηση περιφερειακής πολιτικής. Οι οικονομίες που βασίζονται στη μονοκαλλιέργεια δεν μπορούν να υπάρξουν γιατί οι κίνδυνοι είναι μεγάλοι και οι οικονομικοί κλάδοι συσχετίζονται μεταξύ τους. Μόνο μια διαφοροποιημένη οικονομία μπορεί να εξασφαλίσει τις προοπτικές μιας σταθερής και διαρκούς ανάπτυξης. Σε αυτά τα πλαίσια, μια οικονομία που βασίζεται αποκλειστικά στον τουρισμό θεωρείται ασταθής και ως εκ τούτου αρμόζει να αναπτυχθούν περιφερειακά κέντρα ικανά να δημιουργήσουν την αναγκαία συμπληρωματικότητα μεταξύ των διαφόρων δραστηριοτήτων (βιομηχανία, βιοτεχνία, υπηρεσίες κτλ).

Η μονοκαλλιέργεια του τουρισμού χαρακτηρίζεται επικίνδυνη εξαιτίας της μεγάλης του ευαισθησίας σε παντός τύπου συγκυρίες (πολιτικές, περιβαλλοντικές, κλπ), οι οποίες επιδρούν αρνητικά στη διαμόρφωση των τουριστικών ροών.

Η εποχιακή φύση της τουριστικής απασχόλησης μπορεί να οδηγήσει σε αύξηση της απασχόλησης σε άλλους οικονομικούς κλάδους. Ο τουριστικός τομέας και το σύνολο των ενεργοποιημένων οικονομικών δραστηριοτήτων οφείλουν να επιδιώκουν την αρμονική τους ενσωμάτωση στο ευρύτερο χωρικό πλαίσιο του τόπου υποδοχής.

Ο περιορισμός των χρηματοδοτικών πόρων καθιστά τις επιλογές απαραίτητες. Από αυτές δημιουργείται η προοπτική των περιφερειακών πόλων ανάπτυξης, οι οποίοι θα αποτελέσουν αντικείμενο των περιφερειακών επενδύσεων, με στόχο την οικονομική ανάπτυξη.

Αυτές οι επενδύσεις επηρεάζουν θετικά την οικονομία του τόπου υποδοχής των τουριστών αλλά και ολόκληρης της περιφέρειας.

Η διασπορά των περιορισμένων δημοσίων χρηματοδοτικών πόρων σε ολόκληρη την περιφέρεια αποφέρει μικρότερα του αναμενόμενου αποτελέσματα, ενώ ο προσανατολισμός τους σε καλά οριοθετημένους πόλους ανάπτυξης είναι ικανός να οδηγήσει στην μακροχρόνια ανάπτυξή τους και να συμβάλει στην ευρύτερη οικονομική ανάπτυξη της περιφέρειας.

Η δημιουργία κύριων και δευτερευόντων περιφερειακών πόλων ανάπτυξης μπορεί να οδηγήσει σε μία συγκέντρωση δραστηριοτήτων σε συγκεκριμένες περιοχές της παράκτιας και της αγροτικής ζώνης καθώς και των ορεινών όγκων, αποδίδοντας το κύριο βάρος στον τουρισμό.

Η περιφερειακή ανάπτυξη του τουρισμού θα πρέπει επομένως να επιτευχθεί μέσα από τη διαμόρφωση ισχυρών τουριστικών πόλων. Οι θετικές επιδράσεις τους στον οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον της περιφέρειας (απασχόληση, συμπληρωματικότητα οικονομικών κλάδων), καθώς και στο φυσικό περιβάλλον (αιφορικές δραστηριότητες, προστασία, συντήρηση) μπορούν να επενεργήσουν θετικά στη δυναμική της ευρύτερης χωρικής ενότητας.

Η τουριστική συγκεντρωτική διασπορά αντιπροσωπεύει ένα μέσο σύνδεσης της απασχόλησης με τους υπάρχοντες χρηματοδοτικούς πόρους, που οριοθετούνται στα πλαίσια της οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας και λαμβάνουν υπόψη τους όλες τις περιβαλλοντικές και πολιτιστικές μεταβλητές.

Ωστόσο θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι και οι πλέον ισχυροί πόλοι τουριστικής ανάπτυξης είναι καταδικασμένοι να παρακμάσουν εάν αυτοί δεν προσαρμόζονται στις απαιτήσεις της τουριστικής ζήτησης.

Οι διοικήσεις του τουρισμού (εθνικό, περιφερειακό, τοπικό επίπεδο), οι τουριστικές επιχειρήσεις, οι επαγγελματικές τουριστικές ενώσεις, οι τουριστικές πολιτικές και στρατηγικές συνθέτουν τις μεταβλητές που συμβάλλουν στην ανάπτυξη ισχυρών, κύριων και δευτερευόντων πόλων τουριστικής ανάπτυξης. (Βαρβαρέσος Σ.:1999,81-83).

4.4.2. ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ

Ένα αδύναμο σημείο της Ινδονησίας είναι η προχειρότητα με την οποία συντελείται ο προϋπολογισμός προώθησης του τουρισμού. Τα κεφάλαια που διαθέτει η χώρα είναι ιδιαίτερα περιορισμένα, ενώ το πρόγραμμα προώθησης έχει ανατεθεί σε γραφεία κυρίως του εξωτερικού καθώς η κυβέρνηση στοχεύει στην ιδιωτικοποίηση της τουριστικής βιομηχανίας.

Πίνακας 4.1.

Έτη	Προϋπολογισμός Προώθησης
1997	\$2.000.000
1998	\$1.500.000
1999	\$1.300.000
2000	\$1.000.000
2001	\$5.000.000

Κυρίως μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις τις 11 Σεπτεμβρίου το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού της χώρας μείωσε τις δραστηριότητες προώθησης προς την αμερικάνικη και ευρωπαϊκή αγορά, με στόχο την προσέλκυση επισκεπτών από την Σιγκαπούρη, τη Μαλαισία, την Ιαπωνία, την Κίνα και την Αυστραλία.

4.4.3. ΕΘΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Το Μάρτιο του 1997 η κεντρική κυβέρνηση της Ινδονησίας υιοθέτησε ένα εθνικό τουριστικό πλάνο, σε μία προσπάθεια προώθησης του τουρισμού. Το σχέδιο διαμορφώθηκε σε έξι ζώνες με στόχο την ανάπτυξη συγκεκριμένων χωριών και περιοχών. Το πρόγραμμα ανέφερε ότι κάθε ζώνη μπορεί να γίνει αυτοδύναμη αρκεί να θέσει στόχους και να εκμεταλλευτεί τα προϊόντα που διαθέτει. Παράλληλα οι ζώνες μπορούν να υποστηρίξουν η μία την άλλη με τη βοήθεια του μάρκετινγκ και των αξιοθέατων που διαθέτουν. Παρακάτω παρατίθεται το Εθνικό Σχέδιο Τουρισμού της Ινδονησίας.

Πίνακας 4.2.

Ζώνη	Θέση	Προϊόν / Πόροι	Στρατηγική εστίασης/ανάπτυξης
A	Νησιά Δυτ. Ινδονησίας & Σουμάτρα	Φύση, βουνά, πολιτισμός, εσωτερικός τουρισμός	-Αύξηση ξένων επισκεπτών -Προώθηση τουριστών σε νέους προορισμούς -Βελτίωση μεταφορικών μέσων και πρόσβασης.
B	Ιάβα, Μπαλί & Λόμποκ	Εκμετάλλευση των ανεπτυγμένων περιοχών	-Προσαρμογή περιοχών για αυξημένη τουριστική ροή
C	Ευρύτερη περιοχή των νησιών της ζώνης B&E	Φυσικοί και πολιτιστικοί πόλοι έλξης	-Εστίαση σε περιοχές για ανάπτυξη εσωτερικού τουρισμού.
D	Βόρνεο & γύρω νησιά	Ειδικοί προορισμοί εναλλακτικού τουρισμού	-Ενίσχυση περιοχών και προστασία φυσικών πόρων.
E & F	Νησιά στο Ανατολ. & Βόρειο τμήμα της Ινδονησίας	Προορισμοί με έντονη χλωρίδα και πανίδα	-Ακατάλληλες περιοχές για μαζικό τουρισμό. Τουριστική ανάπτυξη σε επιλεκτικές περιοχές.

Το πρόγραμμα αυτό θεωρείται ιδιαίτερα σημαντικό για τις προσεγγίσεις του. Παρόλα αυτά η διαδικασία εκτέλεσής του παρουσιάζει βασικά κολλήματα.

4.4.4. ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

Τα τελευταία χρόνια τον τομέα προώθησης στην χώρα έχει αναλάβει το Συμβούλιο Τουριστικής Προώθησης της Ινδονησίας (Indonesian Tourism Promotion Board), ένα ιδιωτικό ίδρυμα, στο οποίο συμμετέχουν κυρίως κυβερνητικά στελέχη. Στόχος είναι η εξασφάλιση κεφαλαίου και η επένδυσή του σε έργα προώθησης και διαφήμισης. Το ίδρυμα διαθέτει αντιπροσωπευτικά παραρτήματα σε πολλές χώρες της Αμερικής, της Ασίας, της Ευρώπης και της Αυστραλίας.

Το κεφάλαιο του ιδρύματος υπολογίζεται αρκετά χαμηλό με αποτέλεσμα να περιορίζεται η προώθηση σε ορισμένες μόνο χώρες. Παράλληλα γίνεται προσπάθεια προβολής ολόκληρης της Ινδονησίας έτσι ώστε να γίνουν γνωστοί και άλλοι τουριστικοί προορισμοί εκτός από το Μπαλί. Οι ιθύνοντες φορείς μάλιστα

διαφημίζουν ιδιαίτερα τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού που μπορεί να προσφέρει η χώρα, γεγονός που έχει αποδώσει σημαντικά.

4.4.5. ΑΕΡΟΠΛΟΙΑ

Στον τομέα των μεταφορών η κυβέρνηση συνεχίζει να επενδύει χρήματα κυρίως για την δημιουργία νέων αεροδρομίων σε μικρότερες πόλεις, αν και το διαθέσιμο κεφάλαιο είναι αρκετά περιορισμένο. Στη Σουραμπάγια η δημιουργία αεροδρομίου σύμφωνα με μελέτες υπολογίστηκε στα 115 εκατομμύρια δολάρια εκ των οποίων σημαντικό μέρος καλύφθηκε από την Ιαπωνία ενώ στην περιοχή Ujung Pandaug ανάλογο σχέδιο ύψους 300 εκατομμυρίων δολαρίων χρηματοδοτήθηκε με δάνεια από την Γαλλία.

4.4.6. ΝΕΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

Στα πλαίσια της ανάπτυξης τη χώρας η κυβέρνηση αξιοποιεί νέες ιδέες, έτσι ώστε να προσεγγίσει τουριστικό ενδιαφέρον.

1. «Τα θαύματα του κόσμου» (Wonders of the World). Πρόκειται για ένα σχέδιο με κόστος 175 εκατομμύρια δολάρια στην ανατολική Ιάβα με βάση το οποίο σχεδιάζεται σε μια έκταση 100 στρεμμάτων, πάρκο με πανομοιότυπα μνημεία και έργα από όλον τον κόσμο, όπως ο πύργος του Άιφελ, οι πυραμίδες κ.α.
2. «Το μνημείο Jalesvena Jayamahe», το οποίο σημαίνει «θρίαμβος πάνω από τη θάλασσα». Πρόκειται για άγαλμα ύψους 30 μέτρων στην Σουραμπάγια της Ιάβας τοποθετημένο σε κτίριο ύψους 20 μέτρων με θέα προς τη θάλασσα. Το μνημείο συμβολίζει τις ηρωικές μάχες των Ινδονήσιων για την κατάκτηση της ανεξαρτησίας τους.
3. «Garuda Wisnu Kencana». Ένα άγαλμα τοποθετημένο σε κτίσμα με συνολικό ύψος 275 μέτρα, στο Μπαλί, για το οποίο οι υπεύθυνοι του έργου πιστεύουν ότι θα είναι ένα από τα σημαντικότερα αξιοθέατα.

4.5. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Ινδονησία έχει αρκετές προοπτικές στον τομέα του τουρισμού αλλά ταυτόχρονα έχει και αρκετά προβλήματα, τα οποία μπορούν να υπονομεύσουν την τουριστική ανάπτυξη της χώρας. Μάλιστα τα τελευταία χρόνια τα διεθνή μέσα μαζικής ενημέρωσης προβάλλουν γεγονότα τα οποία αφορούν την χώρα, όπως η εγκληματικότητα, καταστροφικοί σεισμοί, κοινωνικές αναταραχές κ.α., στοιχεία που απομακρύνουν κάθε πιθανό επισκέπτη. Παράλληλα μεγάλο μέρος του πληθυσμού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, ειδικά στις απομακρυσμένες περιοχές, ενώ τα οικονομικά οφέλη διεκδικούν ξένες εταιρείες και όσοι ήδη κατέχουν οικονομική άνεση.

Ορισμένες προτάσεις είναι:

- Ø Ο σχεδιασμός.
- Ø Η αποκέντρωση.
- Ø Οι μεταφορές.
- Ø Οι τιμές τουριστικών πακέτων.
- Ø

4.5.1. ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Ο ρυθμός τουριστικής ανάπτυξης της Ινδονησίας θα μπόρεσε να χαρακτηριστεί ως αυθόρμητη ανάπτυξη, καθώς διακατέχεται από την ανυπομονησία των αρμόδιων για τις οικονομικές απολαβές του σχεδιασμού. Η «αυθόρμητη», μη σχεδιασμένη τουριστική ανάπτυξη επιφέρει αυξημένο κοινωνικό κόστος στον τόπο υποδοχής των τουριστών. (Βαρβαρέσος Σ.:1999, 44). Η συστηματική μελέτη του τουριστικού προϊόντος και η στρατηγική προώθησής του μπορούν σταδιακά και μακροπρόθεσμα να επιφέρουν θετικά αποτελέσματα στον τουρισμό και στον τρόπο οργάνωσής του.

Εξάλλου η χώρα έχει ανάγκη όχι μόνο από εξειδικευμένο προσωπικό αλλά και από ανθρώπινο δυναμικό, ικανό να εκπαιδεύσει κατάλληλα το προσωπικό αυτό. Πρόκειται για ένα βασικό παράγοντα στον τομέα του τουρισμού καθώς το ανθρώπινο δυναμικό που ασχολείται με την εξυπηρέτηση των επισκεπτών στη χώρα συχνά δεν γνωρίζει ούτε την αγγλική γλώσσα.

4.5.2. ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

Η αποκέντρωση αποτελεί μία εθνική τουριστική πολιτική, η οποία από το κεντρικό επίπεδο μεταφέρεται στις παραγωγικές τουριστικές ενότητες τις βάσεις, δηλαδή τους δήμους και τις κοινότητες, οι οποίες οριοθετούνται ως τόποι υποδοχής των τουριστών.

Είναι εύλογο ότι η τουριστική αποκέντρωση συνεπάγεται νέες διοικητικές δομές, αύξηση των αρμοδιοτήτων και πολλαπλασιασμό των πρωτοβουλιών, ενώ παράλληλα η εκπόνηση περιφερειακών προγραμμάτων τουριστικής ανάπτυξης απλοποιεί τις παρεμβατικές διαδικασίες, εναρμονίζει τις δημόσιες πολιτικές, οριοθετεί τους κοινούς στόχους και συμβάλλει στη μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και προσαρμοστικότητά τους στις ανάγκες των τουριστικών παραγωγών (δημόσιοι και ιδιωτικοί). (Βαρβαρέσος Σ.:1999, 120).

Αναμφισβήτητα ο μεγαλύτερος αριθμός πληθυσμού συγκεντρώνεται στα αστικά κέντρα της χώρας και κυρίως στην Τζακάρτα και στο Μπαλί, καθώς οι πιθανότητες για εύρεση εργασίας είναι περισσότερες από οποιαδήποτε άλλη περιοχή. Αποτέλεσμα είναι τα αστικά αυτά κέντρα να αδυνατούν να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες τόσων ανθρώπων και συγχρόνως να αποδυναμώνονται απομακρυσμένες περιοχές με δυνατότητες τουριστικής ανάπτυξης. Στόχος λοιπόν της χώρας θα πρέπει να είναι η αποκέντρωση και η οικονομική στήριξη για έναν τέτοιο σχεδιασμό. Οι επαγγελματικές προοπτικές μπορούν να ωθήσουν τους κατοίκους μακριά από τις μεγάλες και κατά συνέπεια να δημιουργηθούν οι βάσεις για τουριστική ανάπτυξη στις μέχρι τώρα απομακρυσμένες περιοχές. Εξάλλου, ο τουρισμός θα παίζει σημαντικό ρόλο στην εδραίωση ενός τέτοιου σχεδίου, εφόσον θα προσφέρει νέα έσοδα για την εκάστοτε περιοχή.

4.5.3. ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Τα μέσα μεταφοράς, η βελτίωσή τους και η δημιουργία νέων δικτύων μετακίνησης αποτελούν επιτακτική ανάγκη για την τουριστική ανάπτυξη του τόπου. Το σιδηροδρομικό δίκτυο καλύπτει κυρίως τις περιοχές στην Ιάβα και στη Σουμάτρα ενώ το οδικό δίκτυο σε πολλά σημεία της χώρας είναι ανύπαρκτα, γεγονός που αποτελεί τροχοπέδη όχι μόνο στον τομέα της αποκέντρωσης αλλά και της τουριστικής μετακίνησης.

4.5.4. ΤΙΜΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΠΑΚΕΤΩΝ

Ακόμα ένας παράγοντας, ο οποίος θα συνεισφέρει σημαντικά στην τουριστική προσέγγιση είναι η πτώση των τιμών των τουριστικών πακέτων, χωρίς όμως τη μείωση παροχών, εξυπηρέτησης και ποιότητας.

4.6. ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Η τουριστική ανάπτυξη της χώρας θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική για την πορεία της Ινδονησίας και βασική πηγή εσόδων, παρ' όλα αυτά όμως ένας λανθασμένος χειρισμός μπορεί να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα.

4.6.1. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Το μεγαλύτερο αντίκτυπο του τουρισμού εμφανίζεται στο φυσικό περιβάλλον. Η φύση είναι έτοιμη να υποδεχτεί τους επισκέπτες ενός προορισμού, αλλά καθώς ο αριθμός των τουριστών αυξάνεται, ολοένα και νέα κτίρια δημιουργούνται για την εξυπηρέτησή τους. Η επιρροή του τουρισμού γίνεται εμφανής, ενώ η γραφικότητα ενός τοπίου σταδιακά μειώνεται. (David Harrison : 1992, 20)

Λίγο νοτιότερα από το Μπαλί βρίσκεται το Palau Serangan (Νησί των Χελωνών), το οποίο συνδέουν με τη στεριά ένας υπερυψωμένος δρόμος και μια γέφυρα. Τα τελευταία καθώς και η επιχωμάτωση μεγάλων εκτάσεων στην ανατολική και νότια πλευρά του νησιού είναι μέρη ενός μεγάλου, αποτυχημένου

αναπτυξιακού έργου. Οι επιχωματώσεις εξαφάνισαν τις αμμώδεις παραλίες του νησιού, κατέστρεψαν τους κοραλλιογενείς υφάλους και δημιούργησαν πλατιές λωρίδες χερσαίας γης, όπου υποτίθεται ότι θα φτιάχονταν ξενοδοχεία και ένα πάρκο αναψυχής. Το έργο θεωρείται ότι ήταν η αιτία της έντασης του φαινομένου της διάβρωσης της κάποτε πλατιάς και αμμώδους παραλίας της Sanur. Αξιοσημείωτο είναι πως το νησί πήρε το όνομά του από τις χελώνες που γεννούσαν εκεί, οι οποίες μετά από όλες αυτές τις διαδικασίες έχουν πια εξαφανιστεί.

Πρόκειται για ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της καταστροφής του περιβάλλοντος καθώς η αλόγιστη και άναρχη τουριστική ανάπτυξη επιδρά καταλυτικά στους φυσικούς πόρους της γης. Η κυβέρνηση της Ινδονησίας οφείλει να προστατέψει και να διατηρήσει το ευαίσθητο οικολογικό σύστημα της χώρας, με την πλούσια χλωρίδα και πανίδα, καθώς εξάλλου αυτά είναι και τα στοιχεία που διαφοροποιούν την Ινδονησία από τις υπόλοιπες χώρες.

Παράλληλα πολλά παραδοσιακά οικοδομήματα είτε μετατρέπονται σε ξενοδοχεία είτε εγκαταλείπονται στην προσπάθεια δημιουργίας νέων τουριστικών εγκαταστάσεων με αποτέλεσμα την αλλοίωση παραδοσιακών κτιρίων και την απομάκρυνση από τα πολιτιστικά στοιχεία του τόπου.

Τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση επιδιώκει τον περιορισμό της αλόγιστης τουριστικής ανάπτυξης και τη διατήρηση κλασικών κτιρίων, τα οποία αποτελούν συστατικά στοιχεία της παράδοσης της χώρας. (David Harrison : 1992, 20).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5
ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ
"TSUNAMI"
ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

5.1. ΤΣΟΥΝΑΜΙ

Η λέξη τσουνάμι είναι ιαπωνικός όρος και σημαίνει «κύμα στο λιμάνι». Πρόκειται για ένα παλιρροϊκό κύμα ή για ένα κύμα, το οποίο έχει προκληθεί από ισχυρή σεισμική δόνηση. Σύμφωνα με το κέντρο προειδοποίησης των τσουνάμι “Pacific Tsunami Warning Center” το οποίο βρίσκεται στη Νότια Αμερική, τα τσουνάμι μπορούν να ταξινομηθούν ως τοπικά, περιφερειακά ή στον ευρύτερο χώρο του Ειρηνικού Ωκεανού. Οι όροι αυτοί χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν το μέγεθος της πιθανής καταστροφής που έχει προκληθεί από το τσουνάμι. Τα τοπικά τσουνάμι συνδέονται συχνά με τις υποθαλάσσιες καθιζήσεις εδάφους ή τις ηφαιστειακές εκρήξεις. Η πιο γνωστή κατηγορία όμως είναι τα περιφερειακά τσουνάμι. Η επιρροή τους μπορεί να μετριαστεί, είτε επειδή η ενέργεια που απελευθερώθηκε ήταν περιορισμένη, είτε επειδή η γεωμορφολογία της περιοχής εμπόδισε της καταστρεπτική τους δύναμη. Παρόλα αυτά οι παράκτιες περιοχές μπορούν να επηρεαστούν ιδιαίτερα. Ο παρακάτω πίνακας αναφέρει ενδεικτικά ορισμένα χαρακτηριστικά περιστατικά των τσουνάμι:

Πίνακας 5.1.

ΠΙΝΑΚΑΣ: Πρόσφατες περιπτώσεις Τσουνάμι				
Ημερομηνία	Μέγεθος σεισμικής δόνησης	Ύψος Κυμάτων σε μέτρα	Περιοχή	Θύματα
02-09-1992	7,2R	10	Νικαράγουα	170
12-12-1992	7,5R	26	Νησιά Flores	1000
12-07-1993	7,6R	30	Χοκάϊντο	200
02-06-1994	7,2R	14	Ιάβα	220
04-10-1994	8,1R	11	Νησιά Kuril	11
14-11-1994	7,1R	7	Μιντόρο	70
21-02-1996	7,5R	5	Περού	12
17-07-1998	7,0R	15	Νέα Γουϊνέα	2000
23-06-2001	8,3R	5	Περού	50

Το τσουνάμι είναι ένα σύστημα κυμάτων βαρύτητας, τα οποία διαδίδονται διαδοχικά και ακτινωτά από το επίκεντρο της σεισμικής δραστηριότητας. Τα κύματα αυτά όταν παρουσιάζονται σε Ωκεανούς συνήθως δεν μπορούν να γίνουν αντιληπτά από ένα σκάφος ή ένα αεροπλάνο, παρά μόνο όταν πλησιάζουν κοντά σε ακτές.

Μάλιστα οποιαδήποτε απόσυρση της θάλασσας στην ακτή μπορεί να θεωρηθεί ως προειδοποιητικό σημάδι για την εμφάνιση τσουνάμι, ενώ η άνοδος της στάθμης της θάλασσας, ενδέχεται να αποτελεί το πρώτο στάδιο ενός τσουνάμι.

Οι συνέπειες των τσουνάμι δεν πρέπει να υποτιμούνται καθώς έχουν σημειωθεί σημαντικές καταστροφές σε δρόμους, κτίρια και επιπτώσεις που στοίχισαν ανθρώπινες ζωές.

Κατά τη διάρκεια του 1900 έως του 2001 καταγράφηκαν 796 τσουνάμι εκ των οποίων τα 117 προκάλεσαν σοβαρές ζημιές.

Το 17% των τσουνάμι σημειώθηκαν κοντά στην Ιαπωνία, ενώ ακολουθεί η Νότια Αμερική με 15%, η Νέα Γουϊνέα με 13% και τα νησιά Σολομώντος, 11% στην Ινδονησία, 10% στα νησιά Kuril, 10% στο Μεξικό και την Κεντρική Αμερική και 7% στη Νέα Ζηλανδία, στις ακτές της Αλάσκα και του Δυτικού Καναδά 7% και στη Χαβάη 3%.

5.2. ΤΟ ΠΡΟΣΦΑΤΟ ΚΡΟΥΣΜΑ “TSUNAMI” ΣΤΗΝ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑ

Στις 26 Δεκεμβρίου του 2004 το φαινόμενο του εγκέλαδου έκανε την εμφάνισή του σε υποθαλάσσια περιοχή του Ινδικού Ωκεανού με μέγεθος δόνησης 9,3 βαθμούς της κλίμακας Ρίχτερ. Υπολογίζεται ότι κατά τον σεισμό η πλάκα της Ινδίας-Αυστραλίας και η πλάκα της Ασίας μετακινήθηκαν κατά 12 μέτρα το μέγιστο, μέσα σε ενάμισι λεπτό. Ο σεισμός σημειώθηκε σε ένα σημείο όπου η πλάκα του Ινδικού Ωκεανού δέχεται ισχυρές πιέσεις κάτω από τη Σουμάτρα, που αποτελεί τμήμα της Ευρασιατικής πλάκας. Έγινε αισθητός σε ασυνήθιστα μεγάλη απόσταση από το επίκεντρό του, από τη Σιγκαπούρη έως τη πόλη Τσιάνγκ Μάιστη βόρεια Ταϊλάνδη και το Μπαγκλαντές. Οι αλυσιδωτές αντιδράσεις που έστειλαν τεράστια, φονικά κύματα στις ακτές της Ασίας και της Αφρικής ξεκίνησαν σε βάθος μεγαλύτερο των 10 χιλιομέτρων κάτω από τον πυθμένα του Ωκεανού, ανοιχτά της ινδονησιακής νήσου Σουμάτρας. Τα κύματα κινήθηκαν με ταχύτητα 800 χιλιομέτρων την ώρα και χρειάστηκαν πάνω από δύο ώρες για να φτάσουν στις ακτές της Ινδονησίας. Είναι επίσης χαρακτηριστικό το γεγονός ότι καθώς τα κύματα κινούνταν στα βάθη του Ωκεανού δεν ήταν ανιχνεύσιμα στην επιφάνεια, καθώς το ύψος της φουσκοθαλασσίας δεν ξεπερνούσε το ένα μέτρο.

Όταν πλησίασαν στη στεριά, τεράστιοι όγκοι νερού προωθήθηκαν με δύναμη στην επιφάνεια και τα κύματα απέκτησαν ξαφνικά ύψος σαρώνοντας ότι βρήκαν στο πέρασμά τους, στα σημεία που μπόρεσαν να βρουν διέξοδο.

Ειδικότερα η Ινδονησία υπέστη πολλαπλές υλικές ζημιές ενώ κατέγραψε ένα μεγάλο αριθμό θυμάτων. Πρόκειται για ένα καίριο πρόβλημα το οποίο καλείται να αντιμετωπίσει η χώρα καθώς οι επιπτώσεις του στις παραθαλάσσιες περιοχές είναι καταστροφικές. Συγκεκριμένα το δυτικό κομμάτι της Ινδονησίας και ειδικότερα το νησί Σουμάτρα ήρθε αντιμέτωπο με πελώρια και θαλάσσια κύματα, τα οποία κατέστρεψαν τα πάντα στο πέρασμά τους. Περίπου 220.000 ανθρώπινες ζωές χάθηκαν εξαιτίας του τσουνάμι ενώ υπολογίζεται ότι περίπου 6.200 άνθρωποι είναι αγνοούμενοι.

5.3. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Πρόκειται για το μεγαλύτερο στην ιστορία οικονομικό κόστος καταστροφής στον Ινδικό Ωκεανό το οποίο αναμένεται να φτάσει σε πολλά δισεκατομμύρια δολάρια σύμφωνα με δηλώσεις του αρμόδιου για τα προγράμματα αρωγής του ΟΗΕ, αναπληρωτή γενικού γραμματέα του διεθνούς οργανισμού, Γιαν Ένγκλαντ. Όπως είπε, το παλιρροϊκό κύμα μπορεί να μην ήταν το μεγαλύτερο στην ιστορία, αλλά τα αποτελέσματα μπορεί να είναι τα μεγαλύτερα επειδή περισσότεροι άνθρωποι ζουν σε ευάλωτες περιοχές από ότι στο παρελθόν, ως αποτέλεσμα της πληθυσμιακής έκρηξης των τελευταίων 50 ετών. Μάλιστα οι μετοχές των μεγάλων διεθνών εταιριών ανασφάλισης έπεσαν στα διεθνή χρηματιστήρια.

Μεγάλο πλήγμα υπέστη η περιοχή Banda Aceh της Σουμάτρας. Ένα μεγάλο μέρος της ακτής καλύφθηκε από λάσπη ενώ το εσωτερικό του νησιού έπληγε σε ποσοστό 30 – 40%.

Πολλά σπίτια και γέφυρες καταστράφηκαν ενώ για μεγάλο χρονικό διάστημα διακόπηκαν το ηλεκτρικό ρεύμα και οι τηλεφωνικές γραμμές, με αποτέλεσμα τη δυσκολία επικοινωνίας και διάσωσης. Υπολογίζεται ότι περίπου 600.000 κάτοικοι έμειναν άστεγοι ενώ παράλληλα υπήρξε έλλειψη τροφίμων και πόσιμου νερού. Η ανησυχία για την εμφάνιση ασθενειών ήταν έντονη και ειδικότερα για επιδημίες ιλαράς και κρούσματα ελονοσίας.

Το νησί κηρύχθηκε σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, καλώντας επειγόντως ομάδες διάσωσης απ' όλο τον κόσμο. Το έργο τους ιδιαίτερα δύσκολο καθώς οι δρόμοι έχουν υποστεί επίσης σοβαρές ζημιές και οι απομακρυσμένες περιοχές είναι ιδιαίτερα δύσβατες. Από τους βασικότερους πόρους ζωής είναι η αλιεία, ένας τομέας ο οποίος αντιμετώπισε μείζον πρόβλημα. Το 70% των αλιευτικών σκαφών καταστράφηκε ενώ όσες απέμειναν θεωρήθηκαν ακατάλληλες να καλύψουν τις τοπικές ανάγκες. Πολλοί ψαράδες κινήθηκαν προς τους λόφους χωρίς σχέδιο επιστροφής στη θάλασσα. Παράλληλα η προσμονή της περιόδου των μουσώνων δημιούργησαν ακόμα ένα φόβο. Οι σκηνές, τα μοναδικά καταλύματα των επιζώντων, στα στρατόπεδα κινδύνευαν άμεσα από τους θυελλώδεις ανέμους και τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

5.4. ΣΧΕΔΙΟ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

Το κράτος ενεργοποιήθηκε άμεσα, έτσι ώστε να μπορέσει να αντιμετωπίσει την κρίση. Ζητήθηκε η συμβολή τοπικών φορέων αλλά και η ενίσχυση από ξένα κράτη, έτσι ώστε να μεγιστοποιηθεί η βοήθεια προς τις πληγείσες περιοχές. Μάλιστα οι Η.Π.Α στέλνοντας στρατιωτικές δυνάμεις, βάσει του σχεδίου υποστήριξης, προκάλεσαν για ένα μικρό διάστημα φόβο στους κατοίκους, καθώς θεώρησαν την κίνηση αυτή ως ενδεχόμενο εισβολής των ξένων δυνάμεων. Έκλυση βοήθειας ανακοινώθηκε επίσης μέσω του INTERNET, με την μορφή κάποιας δωρεάς, είτε από ιδιώτες, είτε από κρατικούς φορείς.

Καθώς η Ινδονησία θεωρείται ένα κράτος με συχνές πολιτικές αναταραχές, η κυβέρνηση απαίτησε την χορήγηση ειδικής άδειας, για τους εργαζόμενους ενίσχυσης στις απομακρυσμένες περιοχές, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί όσο το δυνατόν περισσότερο η ασφάλεια τους, αν και οι επαναστατικές οργανώσεις είχαν δηλώσει ότι δεν θα προκαλούσαν πρόβλημα στις ομάδες διάσωσης.

Στις 13 Ιανουαρίου ανακοινώθηκε από την κυβέρνηση ότι οι ξένες στρατιωτικές δυνάμεις θα πρέπει να εγκαταλείψουν το νησί μέχρι το τέλος του Μαρτίου.

Σημαντική ήταν η ενίσχυση από τον εναέριο χώρο. Δώδεκα ελικόπτερα πετούσαν καθημερινά μέχρι τη δύση του ηλίου, πετώντας τρόφιμα και γενικότερα προμήθειες για τους κατοίκους. Μετέφεραν ιατρικό προσωπικό και φάρμακα, ενώ παράλληλα αναζητούσαν επιζώντες. Ο τακτικός ανεφοδιασμός καθαρού νερού μείωσε την απειλή της χολέρας και της δυσεντερίας ενώ ένα τεράστιο πρόγραμμα ψεκασμού της περιοχής κατά των εντόμων μπήκε σε εφαρμογή, με στόχο την αποφυγή ασθενειών, όπως η μαλάρια και η ελονοσία.

Η αυξημένη κίνηση λόγω της αποστολής βοήθειας από στεριά, θάλασσα και αέρα δημιούργησε την ανάγκη λειτουργίας ενός νέου αεροδρομίου, ειδικά για την διευκόλυνση των ομάδων διάσωσης. Ιδιαίτερο πρόβλημα δημιούργησαν οι δυσμενείς καιρικές συνθήκες, οι οποίες δυσκόλεψαν αρκετά το έργο ενίσχυσης των πληγέντων περιοχών. Έντονες βροχοπτώσεις προκάλεσαν πλημμύρες, ενώ ένας όγκος λάσπης κάλυψε μεγάλο μέρος της πόλης Aceh και των στρατοπέδων.

Αρχές Φεβρουαρίου οι συνθήκες διαβίωσης παρέμειναν άθλιες και η κυβέρνηση ενέτεινε τις προσπάθειες αποκατάστασης των ζημιών. Μέρος του οδικού δικτύου κατασκευάστηκε και τα σχολεία λειτούργησαν πάλι. Παράλληλα έφτασε σκάφος του Αμερικανικού ναυτικού, εξοπλισμένο με ιατρικό προσωπικό και μηχανήματα νοσοκομειακής περίθαλψης. Μεγάλο ποσοστό βοήθειας προσέφεραν οι ελέφαντες του νησιού, οι οποίοι διευκόλυναν τις μετακινήσεις στις δύσβατες περιοχές. Η Μαλαισία ανέλαβε την εφαρμογή αντιτετανικών εμβολίων στα ζώα, καθώς είχαν υποστεί τραύματα από τα κατεστραμμένα σπίτια και τους κομμένους κορμούς δέντρων.

Συνολικά 12 ομάδες διάσωσης των Ηνωμένων Εθνών ανέπτυξαν δραστηριότητες στις επαρχίες της Σουμάτρας, σε συνεργασία με τους τοπικούς φορείς, ενώ ανακοινώθηκε επίσημα προϋπολογισμός ανάπτυξης. Η Ασιατική Τράπεζα Ανάπτυξης δέσμευσε 300.000.000 δολάρια σε μια προσπάθεια αποκατάστασης των πληγέντων περιοχών. Το πρόγραμμα περιλάμβανε την ανοικοδόμηση δρόμων, γεφυρών, ηλεκτρικών εγκαταστάσεων και ύδρευσης, καθώς και την βελτίωση στον τομέα υγιεινής και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Πρόκειται για μια πρωτοβουλία, η οποία ξεκίνησε τον Απρίλιο του 2005 και θα επεκταθεί έως τον Απρίλιο του 2008.

Αναμφίβολα η Ινδονησία είναι ένα νησιωτικό κράτος, το οποίο πλήττεται συχνά από φυσικά φαινόμενα και κυρίως από σεισμούς. Το τσουνάμι αποτέλεσε μια μάστιγα για τους κατοίκους της νησιωτικής αυτής χώρας δημιουργώντας τεράστιες καταστροφές, τις οποίες αντιμετωπίζει το κράτος μέχρι και σήμερα.

5.5. ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Αναμφίβολα το φαινόμενο του τσουνάμι προκάλεσε σημαντικές υλικές καταστροφές και τον θάνατο πολλών ανθρώπων. Το γεγονός πήρε τεράστιες διαστάσεις και συγκέντρωσε την προσοχή της διεθνούς κοινότητας.

Ο τουρισμός επηρεάστηκε άμεσα. Οι επισκέπτες των δυτικών παράκτιων περιοχών της Ινδονησίας βίωσαν μία τραγική εμπειρία την οποία μετέφεραν στην πατρίδα τους. Παράλληλα, οι υποψήφιοι τουρίστες της χώρας ματαίωσαν τα σχέδια τους για ένα ταξίδι στην Ινδονησία. Ο φόβος για ενδεχόμενο νέο τσουνάμι στην περιοχή λειτουργεί ως ένας αποτρεπτικός παράγοντας για τους τουρίστες, ο οποίος θα πλήττει για αρκετό καιρό τη χώρα.

Η μείωση του τουρισμού, συνεπώς δημιουργεί αρνητικές επιπτώσεις στον τομέα της οικονομίας και στο επίπεδο διαβίωσης των κατοίκων. Ο πληθυσμός στην περιοχή καλείται να αντιμετωπίσει όχι μόνο οικονομικές δυσκολίες αλλά και τον κατακερματισμό της ψυχολογίας τους.

Σε μια αναλογία με τις καταστροφικές πλημμύρες που προκαλούν οι βροχοπτώσεις σε περιοχές που έχουν αποψιλωθεί από βλάστηση, επιστήμονες εκτιμούν ότι το παλιρροϊκό κύμα, που προκάλεσε ο σεισμός της Σουμάτρας, ήταν πιο καταστροφικό εξαιτίας της καταστροφής στην παράκτια χλωρίδα και στα κοράλλια που έχει προηγηθεί, αλλά και λόγω της σύγχρονης ανεξέλεγκτης οικιστικής δραστηριότητας. Όπως επισημαίνει ο επιστημονικός διευθυντής της Παγκόσμιας Ένωσης για τη Φύση, Τζεφ Μακ Νίλι, «οι σεισμοί στο βυθό των θαλασσών και τα τσουνάμι που αυτοί προκαλούν είναι γνωστά στους κατοίκους. Μέχρι πριν από 50 χρόνια, οι αυτόχθονες δεν κατοικούσαν ποτέ στις ακτές, αλλά μερικά χιλιόμετρα πιο μέσα». Τονίζει ακόμα ότι τα τελευταία χρόνια έχουν καταστραφεί πολλά παράκτια δάση ριζοφόρων δέντρων, προκειμένου να δημιουργηθούν χώροι για καλλιέργεια γαρίδας.

5.6. ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ

Οι τραγικές απώλειες στην Ασία θα μπορούσαν, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των επιστημόνων, να είχαν περιοριστεί σε περίπτωση που η Ινδία και η Σρι Λάνκα μετείχαν στο διεθνές σύστημα προειδοποίησης που έχει σχεδιαστεί για να ειδοποιεί κοινότητες παράκτιων περιοχών για τον κίνδυνο απειλητικών παλιρροϊκών κυμάτων. Συνολικά 26 χώρες συνθέτουν τη Διεθνή Συντονιστική Ομάδα για το Σύστημα Προειδοποίησης των Τσουνάμι.

Το σύστημα αυτό έχει σχεδιαστεί για να προειδοποιεί χώρες που εν δυνάμει μπορεί να πληγούν από καταστροφικά κύματα στις παράκτιες περιοχές τους μέσα σε τρεις με δεκατέσσερις ώρες. Βασίζεται σε ένα δίκτυο αισθητήρων σεισμικών δονήσεων και ειδικών μετρητών για τις παλίρροιες, οι οποίοι είναι προσαρμοσμένοι σε σηματοδρές στους ωκεανούς. Ωστόσο, δυτικά το σύστημα εκτείνεται μέχρι την Ταϊλάνδη και τη Σιγκαπούρη και δεν φτάνει μέχρι τον Ινδικό Ωκεανό.

Επιστήμονες ανέφεραν ότι δίκτυα καταγραφής των σεισμών κατέγραψαν την ισχυρή δόνηση της 26^{ης} Δεκεμβρίου, αλλά χωρίς αισθητήρες στην περιοχή δεν υπήρχε περίπτωση να διαπιστωθεί η κατεύθυνση που θα ακολουθούσε το τσουνάμι. Όσο για την Ταϊλάνδη αν και μετέχει στο διεθνές δίκτυο προειδοποίησης στη δυτική ακτή της δεν έχουν εγκατασταθεί οι ειδικοί αισθητήρες στις σηματοδρές τους ωκεανού που θα βοηθούσαν στην καταγραφή της κατάστασης στην ευρύτερη περιοχή.

Το διεθνές σύστημα προειδοποίησης ξεκίνησε το 1965, αφού είχε προηγηθεί κατά έναν χρόνο η μεγάλη σεισμική δόνηση στην Αλάσκα των 9,2 Ρίχτερ που προκάλεσε τεράστια τσουνάμι. Στα κράτη – μέλη ανήκουν τα μεγαλύτερα κράτη του Ειρηνικού στη Βόρεια Αμερική την Ασία και την Νότια Αμερική, τα νησιά του Ειρηνικού, η Αυστραλία και η Νέα Ζηλανδία. Μετέχουν επίσης η Γαλλία και η Ρωσία που έχουν στην κυριαρχία τους κάποια νησιά του Ειρηνικού.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η μεγέθυνση του τουριστικού φαινομένου και η ετερογενής φύση των δραστηριοτήτων που συνεπάγεται και προϋποθέτει η ενεργοποίηση του μετατρέπουν τον τουριστικό τομέα σε ένα σύνολο αρμοδιοτήτων και λειτουργιών.

Στα πλαίσια της διοικητικής αποκέντρωσης, η περιφέρειες και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης επιφορτίζονται με την εφαρμογή της τουριστικής πολιτικής, όχι προσθετικά στα τεχνικά και χρηματοδοτικά μέσα που τους διατίθενται, αλλά ως επιστέγασμα των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών στόχων μίας ορθολογικής στρατηγικής τουριστικής ανάπτυξης.

Ουσιαστικά πρόκειται για τους εθνικούς στόχους, οι οποίοι από το κεντρικό επίπεδο μεταφέρονται και εξειδικεύονται στις παραγωγικές τουριστικές ενότητες της βάσης, που τις αποτελούν οι δήμοι και οι κοινότητες, που ορίζονται ως τόποι υποδοχής των τουριστών.

Η διοικητική αποκέντρωση και, κατ' επέκταση, η τουριστική αποκέντρωση συνεπάγεται νέες διοικητικές δομές, αύξηση των αρμοδιοτήτων και πολλαπλασιασμό – ποσοτικό και ποιοτικό – των πρωτοβουλιών.

Η κατανομή των αρμοδιοτήτων, παρόλο που οι αποκεντρωμένες διοικήσεις δε θεωρούν τον τουρισμό ως ένα αυτόνομο τομέα, επιβάλλει τη δημιουργία εξειδικευμένων διοικητικών και οργανωτικών τουριστικών δομών σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, ικανών να ασκήσουν πολιτικές τουριστικής ανάπτυξης, να οργανώσουν τα μέσα υποδοχής των τουριστών, να σχεδιάσουν την τουριστική προβολή και να επιφορτιστούν με την εμπορικοποίηση του τουριστικού προϊόντος της αντίστοιχης χωρικής ενότητας, εφόσον, στα πλαίσια της διοικητικής αποκέντρωσης, οι πληθυσμοί των τόπων υποδοχής ανάγονται στους κατ' εξοχήν διαχειριστές των τουριστικών πόρων των αντίστοιχων χωρικών ενοτήτων. (Βαρβαρέσος Σ.:1999,214-215).

Η Ινδονησία αποτελεί έναν τουριστικό προορισμό με αρκετές δυνατότητες ανάπτυξης και ανάδειξης της χώρας. Γίνονται διαρκώς ενέργειες προσέγγισης του εσωτερικού και διεθνή τουρισμού, ενώ νέα έργα υποδομής σχεδιάζονται καθημερινά. Αναμφισβήτητο όμως είναι και το γεγονός ότι η πολιτεία αντιμετωπίζει ένα πλήθος προβλημάτων, τα οποία απαιτούν ιδιαίτερη σοβαρότητα

και μελέτη προκειμένου να ξεπεραστούν και να λειτουργήσουν τα προγράμματα της τουριστικής ανάπτυξης.

Οι Ινδονήσιοι είναι ένας λαός ιδιαίτερα φιλόξενος αλλά και ταλαιπωρημένος κι έχει άμεση ανάγκη την στήριξη όχι μόνο της κυβέρνησής του αλλά και της παγκόσμιας κοινότητας, έτσι ώστε να συνεισφέρει περισσότερο στην ανέλιξη της χώρας και του τουρισμού.

Το μέλλον της τουριστικής βιομηχανίας της Ινδονησίας θεωρείται ευόιο και με πολλές προοπτικές προσέλκυσης τουριστών. Βασικός παράγοντας θεωρείται η εξασφάλιση της ασφάλειας και της σταθερότητας της χώρας. Η παγκόσμια προώθηση των στοιχείων αυτών θεωρείται απαραίτητη για την τουριστική ανάπτυξη.

Η αύξηση του τουρισμού έχει τη δυνατότητα να τροφοδοτήσει σημαντικούς τομείς απασχόλησης στο τομέα της βιομηχανίας, της βιοτεχνίας, της γεωργίας, κ.τ.λ.. Επιπλέον η αναγνώριση των οικονομικών οφειλών συμβάλλει στην προσπάθεια αντιμετώπισης του τουρισμού με διορατικότητα και σχεδιασμό. Εξάλλου η χώρα μπορεί να επιδείξει ένα μεγάλο φυσικό πλούτο και ένα μοναδικό συνδυασμό πολιτιστικών στοιχείων. Αναμφισβήτητα, το περιβάλλον και η προστασία του απαιτούν ιδιαίτερο σεβασμό έτσι ώστε ο τουρισμός να λειτουργήσει εποικοδομητικά για τη χώρα.

Παράλληλα η Ινδονησία καλείται να αντιμετωπίσει ένα σύνολο φυσικών φαινομένων τα οποία πλήττουν αναμφίβολα τη χώρα. Οι κλιματολογικές της συνθήκες όπως για παράδειγμα η περίοδος των μουσώνων, θέτουν ως αναγκαιότητα κατάλληλες υποδομές και σχεδιασμούς για την ομαλή λειτουργία των νησιών. Ιδιαίτερα το πρόσφατο κρούσμα Tsunami δημιούργησε σημαντικά προβλήματα στις παράκτιες περιοχές, προκάλεσε τον θάνατο σε πολλούς ανθρώπους και την οικονομική εξόντωση των κατοίκων στις πληγείσες περιοχές.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ø International Tourism Reports “INDONESIA”, No 3, 1991
- Ø TOURISM MANAGEMENT, No 3, 1997
- Ø International Tourism Reports “INDONESIA”, No 2, 1996
- Ø LONELY PLANET “INDONESIA”
- Ø David Harrison, “Tourism & the less developed countries”, first edition, John Wiley & sons, London, 1992.
- Ø Travel and tourism intelligence, Country Reports, Mintel, 2002

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ø Βαρβαρέσος Σ., «Τουρισμός. Οικονομικές Προσεγγίσεις», Έκδ. Προπομπός, Αθήνα, 2000.
- Ø Βαρβαρέσος Σ., «Τουρισμός. Έννοιες, μεγέθη, δομές», Έκδ. Προπομπός, β΄ έκδοση, Αθήνα, 2000.
- Ø Βαρβαρέσος Σ., «Τουριστική Ανάπτυξη και Διοικητική Αποκέντρωση», Έκδ. Προπομπός, α΄ έκδοση, Αθήνα, 1999.
- Ø Ηγουμενάκης Ν., «Τουριστικό Μάρκετινγκ», Έκδ. Interbooks, Αθήνα, 1999.

ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ

- Ø Εκπαιδευτική Εγκυκλοπαίδεια, Τόμοι Νο 17-18
- Ø Lonely Planet ταξιδιωτικός οδηγός «Τζακάρτα», επιμέλεια έκδοσης Νικογιάννης Τ., Έκδ. Οξύ, Αθήνα, 2003.
- Ø Lonely Planet ταξιδιωτικός οδηγός «Νέα Γουϊνέα, Ινδονησία», επιμέλεια έκδοσης: Νικογιάννης Τ., Έκδ. Οξύ, Αθήνα, 2003.
- Ø Lonely Planet ταξιδιωτικός οδηγός «Μπαλι», επιμέλεια έκδοσης: Νικογιάννης Τ., Έκδ. Οξύ, Αθήνα, 2003.
- Ø Lonely Planet ταξιδιωτικός οδηγός «Βόρνεο», επιμέλεια έκδοσης: Νικογιάννης Τ., Έκδ. Οξύ, Αθήνα, 2003.
- Ø Ass. Press, Γαλλικό πρακτορείο, επανέκδοση στην «Ελευθεροτυπία», σελ. 14 – 16, 28 Δεκεμβρίου 2004.
- Ø Cosmos Travel, τεύχος 65, Έκδ. Μακναν Α.Ε., Αθήνα.
- Ø Cosmos Travel, τεύχος 14, Έκδ. Μακναν Α.Ε., Αθήνα.
- Ø Cosmos Travel, τεύχος 9, Έκδ. Μακναν Α.Ε., Αθήνα.
- Ø Cosmos Travel, τεύχος 11, Έκδ. Μακναν Α.Ε., Αθήνα.

INTERNET

- Ø www.Indonesia.com
- Ø www.indonesia-tourism.com
- Ø www.tsunami.com
- Ø www.lonelyplanet.com
- Ø www.acehpost.com
- Ø www.tsunamihelp.info
- Ø www.prh.noaa.gov
- Ø <http://go.hrw.com>
- Ø www.indonesiapost.com

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

